

"DRAUGAS"
SAVAITINIS
CETVIRKAS
WILKES-BARRE, PENN'A.
METAMS:
Suvienuose... \$2.00
Suvienuose... \$3.00
KAINOS ATSKYRIUM
REV. A. KAUPAS,
64 Church St., Pittston, Pa.
Pinaigius siūti ir su visokiais reikalais reikia kreiptis šio adresu:
"DRAUGAS",
314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

DRAUGAS

KATALIKU LAIKRAŠTIS.

"DRAUGAS"
(THE FRIEND)
Official Organ of the Lithuanian Roman Catholic Alliance of America.
PUBLISHED EVERY THURSDAY.
314 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.
SUBSCRIPTION RATES:
In United States... \$2.00
Canada and other Parts... \$3.00
Advertising Rates on Application.
All Communications and Money Orders must be addressed to:
"DRAUGAS",
314 E. MARKET STREET,
Wilkes-Barre, Pa.

Organas Susivienijimo Lietuviu Rymo-Kataliku Amerikoje.

No. 34.

WILKES-BARRE, PA., 27 D. LIEPOS (JULY) 1911M.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21ST, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE, PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1897.

Metai III.

Aštuontoji Nedėlia po Sekminių.

Lekcija. Rym. VIII, 12-17. — Broliai: Skolininkais esame ne kūnui, idant pagal kuno gyventumėme. Nes jei gyvėsime pagal kuno, numirsite. Bet jei per Dvasią numarinsite darbus kūno, būsite gyvais. Nes kurie tikrai yra vedami Dievo Dvasia, tie yra sūnais Dievo. Nes neėmėte Dvasios vergijos vėlei ant baimės, bet ėmėte pasavinimo Dvasią už sūnų, per kurią šaukiame: Abba (Tėve). Nes ta pati Dvasia duoda liudijimą mūsų dvasiai, kad esame Dievo sūnais. O jei sūnais ir tėvinais: Tėvinais tiesa Dievo, o draug tėvinais Kristaus.

Evangelija. Luk XVI, 1-9. Anuomet kalbėjo Jezus mokiniams savo: Buvo ne kuris žmogus turtingas, kuris turėjo užveidėtoji, o tas buvo prieš jį apskustas už pragaištinimą jo turtų. Ir pavadinio aną, ir tarė jam: Ką tai girdžiui apie tave, atiduok atskaitą iš tavo užveidėjimo, nes užveidėtoju jau negalėsi būti. Ir tarė užveidėtojas pats sau: Ką veiksiu, kad Viešpats mano atima nuo manęs užveidėjimą, kasti negaliu, elgėtauti gedžiuos. Žinau ką darysiu: kada atitolintas nuo urėdystės busiu, kad priimtų mane į savo namus. Suvadinęs tada kiekvieną iš skolininkų viešpaties savo, tarė pirmam jam: Kiek esi kaltas mano ponui? O anas atsakė: Šimtą kodžių alyvos. Ir tarė jam: Imk tavo užrašą, o tuojaus sėskis ir parašyk penkiasdešimt. Potam tarė kitam: O tu kiek esi kaltas? Kursai tarė: Šimtą saikų kviečių. Ir tarė jam: Imk savo užrašą, o parašyk aštuonias dešimtis. Ir pagyrė viešpats neteisų užveidėtojų, kad išmintingai padarė: nes sūnus to svieto savo giminėje yra išmintingiausias už sunus šviesybės. O aš jums sakau: Darykite sau prietelius iš netiesos mamono: kad, kada pavargsite, priimtų jus į amžiną gyvenimą.

NETEISINGAS UŽVEID- DĖTOJAS.

Dievas savo turtus padėd musų globai. Mės esame. Jojo užveidėtojai: ateis laikas, kuomet Jis mus pašauks atiduoti apyskaitą iš mūsų užveidėjimo. Deja, kaip daug yra tokių kurie su gaisino savo turtus, išieškojo gantos išdus, paveldėtas lobius ir Dievo malonės! Tik nepamirškime apie tai, kad

vanas. Apturėjome nuo Dievo talentus Jo garbės praplatinimui ir laimės suteikimui kitiems. Davė mums Dievas sveikatą, pajiegą ir turtus, kad galėtumėm artymą pagelbėti, neturtingą sušelpiti. Apdovanojo mus laime būti krikščionimis, prigulėti prie dvasiškojo Kristaus kuno, Šventosios katalikų Bažnyčios, naudotis neapkauniojamomis malonių versmėmis šventuose Sakramentuose, būti Augščiausiojo tarnais.

Yra tai turtai Dievo mums pavesti. Kaip mės jais naudojoms? Ar sažinė neįsmėtinėja mums, kad tuos talentus, išmintį ir įgytą mokslą apvertėme Bažnyčios įsakymų išjuokimui, jos apeigų papeikimui, atskalų ir erezių platinimui ir pagyrimui, prastolių paniekinimui ir jų ištvirkimui? Ar turtų ir sveikatos neišievojome nuodėmingu gyvenimu; ar pavargėliui pagalbos neatsakėme; ar reikaluose išganymo neapsileidome; ar neatšalome Dievo tarnavime; ar nepaniekinome Jojo šventų ikvepimų; ar neapleidome maldos, Dievo žodžio klausymo, ar neatsitolinome nuo Gyvenimo Duonos, Švč. Sakramento? Štai kur yra tikras eikvojimas ir gaisinimas Dievo mums duotų dovanų.

"Atiduok skaičių tavo užveidėjimo, nes jau ilgiau negalėsi būti užveidėtoju", sako Viešpats evangelijoje. Į kiekvieną iš mūsų tą patį pasakys Viešpats: mirčiai atėjus pasibaigs mūsų užveidėjimas; prisieis tuomet apyskaitą išduoti iš visų minčių, žodžių ir darbų. Netikėta ir baisi bus ta valanda neteisingsiems užveidėtojams! Ką jie atsakys už sugaišinimą brangaus laiko, duoto jiems dėl išganymo, o apversto ant pataikavimo, godulystės, ir pragaišties nemarių savo sielių.

Tad, kaip išmintingi užveidėtojai tankiai darykime apyskaitas iš dvasiškųjų savo reikalų; perkratinėkime savo mintis, žodžius ir darbus. Jei iki šiol buvome apsielėdę, imkime pavyzdį iš neteisingojo užveidėtojo. Viešpats jojo nepagiria už apgavystę, bet už išmintį savo reikale, sakydamas, kad sūnus šio svieto giminėje savo yra išmintingesni už sunus šviesybės. Musų svarbiausias reikalas yra įgyti amžinąją laimę; darykime tad sau prietelius iš mamono neteisybės. Čia turtai yra pavadinti mamona neteisybės ne dėlto, kad jie būtų blogi patys savyje, bet kad jie tankiai esti neteisingsai įgyti, ar blogai sunaudoti. Darykime iš jų sau prietelius, šelpkime reikalaujančius, idant, kad pavargsimė, kad priimtų mus Viešpats į amžiną gyvenimą.

Katalikiškos Žinios.

Naujas Philadelphijos antvyskupis.

Rugpjūčio 2 d. Philadelphijos katedroje atsiliks ceremonijos iškilimo į antvyskupius dabartinio archidieceijos valdytojo E. Prendergasto. Tam tinkamą paties pasakys Scranton vyskupas, Jo Malonybė M. J. Hoban.

Kun. Struckus laikys primicijas Plymouth'e.

Išventintas praeitą utarniką kun. Simanas Struckus laikys pirmasias šv. mišias Plymouth'o lietuvių bažnyčioje nedėdienį liepos 30 d. Drauge su kun. Struckum išventinta Scranton'o katedroje vienas lenkas ir penki airiai.

Katalikai Koreoje.

1866 m. Koreoje buvo 25,000 katalikų, kurių dvasiškais reikalais rūpinosi du vyskupi ir dešimts misijonierių. Tuojau po to prasidėjo katalikų persekiojimas. Abudu vyskupi ir septyni misijonieriai tapo nugalaboti. Apie jų kankinybę pradėta tyrinėti Ryme 1901 m. Statistika rodo, jog 1907 m. Koreoje buvo 1 vyskupas, 46 praneuzai misijonieriai; 10 korejiečių kunigų; 11 praneuzų vienuolių; 41 korejiečių sesuo; 72 bernaičių mokyklos su 1,014 mokinių; 5 mergaičių mokyklos su 261 mokinė; 379 našlaičiai, atiduoti auginimui privatiems šeimynoms; 2 aptiekos; 1 seminarija su 22 prirengiamaisiais mokiniais ir 9 teologais; 48 bažnyčios ir koplyčios; 48 apskriviai; 931 parapija; 63,340 apkrivusių krikščionių ir 5,503 katechumenai, rengiami prie krikšto. Dabar tapo atidarytas naujas generalinis vikarijatas pietų Koreoje.

Numirė Prancūzijos istorijos žinovas.

Liepos 8 d. Bostone numirė markizas Charles J. de Bouthillier-Chauvigny amžyje 54 metų. Pernai jis tapo užkviestas su paskaita Harvardo universitete. Paskaita taip patiko, kad jis tapo užkviestas skaityti nuo latines lekcijas apie Prancūzijos istoriją universitete. Chavigny apsiėmė, bet pasakė, kad skaitys jas katalikų dvasioje. Universiteto vyriausybė pristojė ant to. Nabašnikas buvo karštas katalikas ir kasdien eidavo prie Komunijos.

Universiteto kursai mokytojoms.

Tapo atidaryti pirmutiniai vasariniai kursai prie katalikų universiteto Washington'e. Atvyko 300 mo-

terių mokytojų, jų didesnė pusė seseris. Lekcijos yra skaitomos McMahon'o salėje nuo 8 iki 1 ir nuo 3 iki 6 vakare. Profesorų 25. Vakaraus laiko paskaitas, dažnai iliustruotas, visur žinomi oratoriai ir pedagogai. Liepos 13 d. visa mokykla tapo priimta Baltose Namuose, kur prezidentas pagyrė seseris už naudingą darbą, kurį jos atlieka.

Kun. Kaminskas sugrįžęs Shenandorin, organizuoja naują parapiją ir statys naują bažnyčią.

Ūsai (Naumiesčio ap.). Šiame kaime viena dievobaiminga našlė Ona Muleikaitienė, laukdama Vyskupo pravažiuojant, padarė iškilminguosius vartus ir viską gražiai išpuošė. Pravažiuodamas Jo Malonybė sustojo ties vartais ir palaimino šeimyną.

Kaunas. 19 birželio Žemaičių vyskupas Cirtautas pašventė į subdiakonus šiuos Žemaičių seminarijos klerikus: Joną Audarą, Stanislovą-Eduardą Baltrimą, Juozapatą Bardžių, Povilą Gvaldą, Antaną Ignatavičių, Petrą Kaščiuką, Anicetą Meškauską, Mateušą Naką, Norbertą Pakalnį, Pranciškų Stulginskį, Benediktą Šveikauską, Izidorijų Tamošaitį, diakonus Petrą Liepą, ir kunigus Lionginą Inčurą.

Vilnius. 16 birželio atvyko iš Peterburgo Vilniui sveikatos valdžios pasiųstas valdininkas padaryti revizijos vyskupo, konsistorijos ir kapitulinos raštines. 16 birželio revizija prasidėjo vyskupo raštinėje. Žiurima esą labiausiai raštų apie perėjimą iš stačiatikių į katalikus, apie vyskupo susižinojimą su popiežiumi ir lenkiškai raštų dokumentų.

Kurtavenai. Nedėlioje 12 birželio umai mirė mūsų mylimas ganytojas a. a. kun. klebonas Dominikas Šereiva. Nedėlios rytą atlaikęs šv. mišias, po sumai pasakė pamokslą. Tuoj po pamokslą pasijuto negerai ir nustojo žado išgyveno iki 8-tos val. vakaro A. a. kun. Šereiva turėjo amžiaus 44 metus. Kurtavėnuos išbuvo 5 metus, įtaisė naujus kapus, kuriuos gražiu mūru baigė tverti.

Nors naujieji kapai dar neužbaigti, bet kadangi a. a. klebonas nekartą išreiškė savo norą būti juose palaidotu, todėl tą jo norą ir išpildė. Džiakonas kun. Jaru-laitis pašventino, gavęs vyskupo pavėlijimą, kapus, kuriuose pirmas mūsų dvasiškas ganytojas ir paguldė. Išnešant iš namų jausmingai ir mus prakalbėjo gerb. kun. džiakonas, paskui bažnyčioj kun. Maciejauskas ir

antgalo prie duobės atsisveikino vardan a. a. mirusiojo klebonas kun. Jasienis, Šiaulių klebonas.

Ir štai ant augšto kalnelio, aplieto taip gausiai parapijonių ašaromis, ant viršūnės matos nedidelis medinis kryželis ir naujai supiltas kapas... Jau praskambėjo varpai, išsiskirstė minia, nutilo vaičiojimai ir liko tik tas vienas našlitis kapas, o ant sukastų augštai gelsvų smėlių guli baltų vandeninių lėlių ir žalių eglaivių vainikai, tai paskutinieji dėkingumo ir prisirišimo ženklai...

Nemunaitis (Viln. gub.). Gegužio 19 d. iš Nemunaičio laimingai iškeliavo procesija Vilniui ir 25 d. t. p. m. laimingai sugrįžo Nemunaitin. Kompanija šiais metais buvo gana skaitlinga, siekė suviršum 2000 žmonių. Keliauti buvo labai gera dėlto, jog kaitrią saulutę ant dangaus buvo pridengė tuo kartu debesiai. Oras per visą kelią buvo nei šiltas nei šaltas. Procesija ėjo per Alovę, Dausmenį, Oniškį, Rudiškę, Vaką ir Vilniaus vyskupo dvarą, kur paskutinę naktį maldininkai turėjo labai gerą nakvynę, ačiū už duosnumą dabartiniam to dvaro nuomininkui. Klebonai visų tų bažnyčių, pro kurias ėjome, maldininkus labai iškilmingai pasitikdavo ir palydėdavo. Ypač gerą širdį keliauninkams parodė Daugų, Oniškio ir Rudiškių klebonai, kurie kompaniją pasitiko labai iškilmingai už kelių varstų nuo savo bažnyčios ir taipogi iškilmingai su gražiomis prakalbomis tą kompaniją lydėjo. Labai gražiai pasitiko kompaniją pakelyje šie sodžiai: Einorai ir Dušnionys Nemunaičio par., Alovės parapijoje Pavartėnų sodžius irgi labai gražiai išpuošė kelią. Taip pat kelias buvo ištaisytas Slabadėlėje Alovės parapijoje, Rokačių sodžiuje Daugų par. mus pasitiko net už kelių varstų.

Praeitais metais keliaudami taipogi Vilniui pro Rudiškį, nieko čia ypatingo nematėme, o šimet čiapat pamatėme gražią naują bažnytelę ir apsigyvenusį prie jos kunigą. Visų širdis labai nudžiugo! Čionai mūsų vadovas atlaikė Mišias šv. Ant rytojaus t. y. gegužio 22 d. 8 val. rty pasiekėme Vilniaus šventenybę — Aušros Vartus. Čia mus pasitiko kun. Kordelis su puikia prakalba. Musų vadovas kn. Baltuska atlaikė šv. mišias prie Stebuklingos Panelės Švč. Per Mišias šv. giedojo gražiai lietuviškai tos kompanijos giesmininkai. Nuo Aušros Vartų ėjome į Bernadinų bažnyčią; ten pabuvome 3 valandas ir apėjome čia laipnius. Apie 5 val. popietį traukėme į Kalvariją, kur

ant rytojaus apėjome Kryžiaus kelius ir, išklausę kun. Kancieriaus pamokslą, grįžome Vilniui ir šv. Mykalojaus bažnyčią. Pranciškonų mūruose kompanija gavo gerą nakvynę. Ant rytojaus po Mišių šv. ir vietinio klebono pamokslą visi traukėme į gelžkelio stotį traukiniu grįžti namon. Pakelėje dar apklankėme Aušros Vartus atitinkami garbę Paneli Švenčiausiai. Čia į mus dar sykį kun. Kordelis gražiai prakalbėjo ir palaiminęs išleido.

Iš Lietuvos.

Lukšiai (Naumiesčio ap.). Gerb. kun. Lenovičius pataisė špitoles. Iš vidurio ir lauko gražiai išbaltino, uždengė stogą ir padarė gonkas: taipogi pataisė kapynyno tvorą. Visą tai padarė klebonas savo lėšomis. Ačiu Gerb. klebonui už jo gerus darbus.

Čia yra kapinynas, kuriame stovi vos vienas kryžius, pastatytas graipienės Potockienės. Neseniai laukiant Vyskupo pravažiuojant tasai kryžius gražiai išpuošta ir padaryta iškilmingieji vartai. — Lepšių kaimas žada būti mokykla.

Kalvarija (Suvalkų gub.). Aprašysiu Tabarauskų kaimą. Šitas kaimas yra nedidelis, ale kiek jame įvairumų, tai baugu ir šlykštų negėt ir girdėt. Beveik nėra tokios dienos, kad tarpe tabarauskiečių nebūtų vaidų, barnių, o dažnai ir peštynių. Bylos čia paprastas dalykas, buk per dieną šitas kaimas turis po 3 ir po 4 bylas. To viso priežastimi, sako yra tai, kad žmonės gyvena rėzuose. Tai-gi kaimui būtinai reikia išieiti vienasėdžiais.

Liudvinavas (Kalvarijos aps.). "Žiburio" draugijos skyrius 25 birželio steigė populiškas paskaitas. Paskaitos pavyko gerai: susirinko arti trijų šimtų klausytojų. Matyt, jau žmonės suprato paskaitų svarbą. Nes šimet kuo-ne tris syk daugiau susirinko, negu pernai. Nežiūrint į dvidešimt kelių laipsnių karštį žmonės noroms klausė paskaitų. Daug mažino dienos tvanką. Vieta: kluonas iki pat krei-gu papuoštas šakomis ir gėlėmis, taip kad rodėsi, jog stovi ne kluone, bet kuro vėsi-oje, gražioje girioje. Svečių atvyko netik iš aplinkinių parapijų, bet ir iš tolimesnių, kaip antai Šumskų "Žiburio" atstovai. Visi gėrėjosi netik paskaitomis, bet ir gražiu namo susirinkimu papuošimu. Kalvarijos žiburietis viešai išreiškė padėką reikalingam ir pasi-

tenkinimą namo įrengimu. Skaitė: p. J. Kriščiūnas apie vaismainį ir p. P. Klimas apie kooperacijas ir jų naudingumą.

Seinai. Šaltinio redaktorius Kun. Antanas Civiškas išvažiuoja gydyties užsieniuosna. Jam nebėstant redakcijos reikalus ves redakcijos narys, p. Bronišlovas Stošiūnas.

Kvietiškis. Šiuo laiku mūsų apylinkėje labai pakilo arklų kaina. Ukininkams patariama nesipiginti.

Žemaitkiemis (Ukmergės ap.). Tai nedidelis miestelis, turintis apie 200 gyventojų. Yra katalikų bažnyčia Šv. Kazimiero, uždėta 1568 m. Jėzavitių draugijos Vilniuje rektoriaus Garcijono Alobuso ir naujai puikiai išmūryta 1901 m. Dabar graži, augšta ir raudona, it kraujas, mat raudonai ištepta. Toliaus miestelis išrodo paprastai. Paprasti valstiečių namai spingso savo šiaudiniais stogais, tarp kurių dar tupi ilindė keli gražesni kaip: klebonija, špitolė, aludė, monopolis ir visokių mažmožių sankrova... A-belnai miestelis guli gražioj vietoj, nes čia bent-kiek į pakalnę — liūla ežeras, vadinamas Kirnė. O ten lauke už miestelio stovi mokykla ir raštinė, lyg visai atskirti nuo miestelio...

Apylinkės gražios: tai laukai, tai miškeliai (tik ne pušynėliai), baigiami naikinti. Į vakarus, netoli nuo miestelio — dvaras lietuvių valstiečių valdomas, kuris kada tai prigulėjęs Radzivilams, pagaliaus buvo valdomas jezavitų akademijos Vilniuje, tai didžponių: Marikonis, Lopacinskas ir Bistromas, kuris paskutynisai ir perleido lietuviams valstiečiams. Žemė pusiaderlinga.

Už keleto verstų galima rasti keletą sodžių, kaip: Klipšiai, Rundžiai, Kunigiskiai, Valtūnai, Antatiličiai ir kt. (lietuviški sodžių ir miestelio vardai). Kur ne bus lietuviški, kad čia beveik visoje apylinkėje sunku užgirsti žmogų kalbantį ne lietuviškai. Grynas lietuvių kampelis.

Žinoma, yra nemaža, labiau iš vyrų, mokačių lenkiškai bei rusiškai. Yra šiame miestelyje valsčiaus raštinė, kurią žadą perkelti kitam miesteliui. Ši parapija giminiuojasi ar ribuojasi su šiais miesteliais (parapijomis): nuo rytų su Alunta ir Balninkais, nuo šiaurės su Kurkliais, nuo vakarų su Kavarsku, Vidiškiais ir nuo pietų su Lidoškiais. Lig apskrėčio miesto tik 15 verstų į pietvakarius, per Vidiškęs.

Apšvietimas čia žemai stovi. Laikraščius maža kas teskaito, gal už tai, kad nėra kam paraginti — trūksta

darbininkų švietimo dirvoje šiame kampelyje...

Liduokiai (Nidokis), (miestelis Kauno gub., Ukmergės ap.). Sykiu didelis dvaras. Yra katalikų bažnyčia šv. Mykolo vardu, būk 1623 m. statyta dvarininko Enriko Podoleckio. Dabar puiki, graži ir kaip stovinti augštoj vietoj — labai toli matoma. Jokių čia mokyklų nėra ir norintieji mokytis važiuoja kaip į artimesnę Žemaitkiemio liaudies mokyklą ar kitur. Žemė vidutinė. Žmonės dar nenusukę visai. Randasi ir čia degtinės mėgėjų, kaip ir kitose aplinkinėse parapijose, tik ačiu Dievui, kad monopoliaus šiame miestelyje nėra, kas nors truputį mažina girtuokliavimą.

Būdvetis (Kalvarijos ap.). Šitas bažnytkaimis visai mažas, nes jame yra vos 2 sankrovėlės. Abi lietuvių rankose. Žmonės džiaugiasi, turėdami labai gerą kunigėlį J. Grajauską, kuris čia nenuils tamai darbuojasi Dievo garbei ir žmonių labui.

Mockava (Suvalkų gub.). Apie Radziškius šiemet pradėjo siausti rauplės. Pernai tai nevieną iš aplinkinių ir į kapus nuvarė, o ypač iš mažiukų. Pas mumis tai ligai gera dirva, nes suaugę žmonės neina čiepytis, tik vaikus tai dar čiepina ir sako, kad užtenka vieną kartą per gyvenimą išiepyti.

Pušalotas (Panevėž. ap.). Čia yra vartotojų draugija ir elgėtnamis, daugiau jokio veikimo. Rodos, būtų inteligentų: kunigai, mokytojai, vaistininkas, raštininkai, vargonininkas — visi lietuviai; rodos, galima būtų surengti kad ir vakaryteatūrą... bet lieka tik svajoti. Mokslievių kad ir būtų, bet vakacijas praleidžia pas "dėdės", o savo kampelyje nepaliekia jokio spindulio! Laikraščių šiemet ateina apie 150 egzempl., vienok tamsybės dar užtenkamai.

Į kolonijas Pušaloto parapijoje teišsikirstė tik du kaimai: pernai Vildūnai, o šiemet Pušaloto miestelis.

Kietaviškės (Trakų ap.). Girtuoklystė po truputį jau nyksta, gaila tik kad laikraščių dar žmonės mažo skaito. Šviesą labai pradėjo platinėti neseniai atvažiuavęs klebonas Kajetonas Čeponas. Žmonės juo labai džiaugiasi. 3 birželio buvo vietinėje bažnyčioje pirmoji vaikų šv. Komunija. Ligšiol kietaviškiai dar nebuvo matę, kad taip iškilmingai ir gražiai būtų vaikiai vedami prie Dievo stalo.

Palanga. Tai vienintelis Žemaičių miestelis, gulintis prie jūros. Miestelis iš vienos pusės apsiaustas jūra, iš kitos gi amžinai žaliuojančių pušynų. Pušyne stovi Birutės kalnas. Ant kalno, vietoje senovės pagonų aukuro, stovi koplytėlė, Birutės vadinama. Prie pat Birutės kalno stovi grapo Tiškevičiaus namai. Palangoje yra daug vasarnamių ir jūrose maudyklos. Palangiškiams reikėtų turėti bažnyčioje geras choras, tuo tarpu gi giedama visai menkai.

Palangoje, kur lenkus galima būtų ant pirštų suskaičiuoti, yra lenkiškumo žymė, nes iškabos visur su lenkiškais parašais. Einant į grapo sodą yra iškaba rusų, lenkų ir vokiečių parašais. Visiems uždrausta laužyti medieną šakos... (text continues)

turbūt, neuždrausta tik žemaičiams, nes lietuviško parašo nėra. Miestelyje yra 4-klėsė mokykla.

Limeikiai (Ukmergės ap.). Limeikių kaimo vaikinai Sekminėse sudėtiniais pinigais nusipirko sau alaus ir degtinės, o merginos prinešė valgytų, ir prasidėjo puota. Tuoj pakilo baisus riksmas-kliksmas, dundės, rodos, namai tuoj virs. Mano nuomone, geriau būtų tuos pinigus sunaudojus apšvietimui, o ne pragėrimui.

"Šaltinis".

Vilnius. Rugpjūčio 15 d. Vilniuje atidaromi kursai norintiems prisirengti į valstiaus raštinių darbą. Kursai tęsis 4 mėnesius. Klausytojams bus suteiktos visos žinios, reikalingos stojantiems valstiaus raštinių raštiniams. Nuo gruodžio 1911 metų priims tikrai išlaikusius tam tikrą kvotimą. Prašymai priimami kursų raštiniuose: Vilnius, Didžioji Pogulianka No. 14 b. 21. Mokėstis už visą laiką 40 rublių.

Radviliskis (Šiaulių pav.). Čionykštės, ypač vyriškos jaunomenės yra labai ištivirkusios. Čia dažnai atsitinka užpuolimai ant kelio tuo ar kitokiu tikslu, padegimai, klėčių išplėsimai, baisūs girtuokliavimai su muštinėmis. Tų prasižengimų kaltininkai ne vien žmogus, bet keletas vyryžaliukų, susitarusių į kuopą, vadinasi, nedorybė platiną šioki toki draugija. Aišku, kad sulaikius jaunomę nuo ištivirkimo, čia turi veikti jaunimo draugija. Todėl reikia subrusti ir įsteigti jaunimo draugiją, mažiau bus prasižengimų ir mažiau kalėjimuose savo brolių žus.

Šeduva (Šiaulių ap.). Vietiniai čigonai pavogė iš Prastavonių sodžiaus du arklius, bejodami pataikė tiesiai ant miesto naktynionių, šie ėmė vaikyti čigonus. Matydami pavojų, čigonai metė arklius ir bėgo į miestą, bet naktynioniai neperstojo vijosi. Tada čigonai uždegė gale miesto našlės Brazaitienės klijimėlį, manydami pakilus gaisrui — išsprukti. Bet laimei, kurie vijosi, pažino čigonus ir nežiūrėdami gaisro, tuojaus pasisėkė sugauti piktadarius, iš kurių vienas prisipažino, kad tikrai jis padegęs klijimą. Čigonai visi trys areštuoti.

— Vietinis Bovero malūnas sparnais užmušė tenpat dirbusį jauną vaiką.

— Prastavonių sodžiaus trys vaikinai pavogė uk. Simonaičio dvi bačkas alaus ir sviestą iš jaujos, bet vargšams nepasisekė: tuojaus išsiaiškinus, tapo policijos suimti ir pasodinti šaltojo. Galop tas visa apsiėjo į keliasdešimt rublių; o kiek dabar gėdos! Du iš vagilių net ukininkaičiai.

Balbieriškis (Suv. gub.). Paskutinę Devintinio dieną buvo miesto jaunimo mišios. Susirinkusieji pasimeldė į V. Dievą. Tiktai gaila, kad neužmiršta ir girtuoklystės dievaizūni aukas sudėti: sušėję namus, gerė ištisą dieną vaikinai su merginomis. Ištuštino jie nemažai bonkų alaus, nors daugelis priguli prie bažnyčios giesmininkų ir esti 'Blaiybės' nariais. Vakarop prasidėjo ir peštynės! Toksai Balbieriškis... (text continues)

dą daro visai jaunajai Lietuvai!

Kvėdaina (Res. apskr.). Iš antros ir trečiąją dieną Sekminių naktį musų miestelyje girtybės dievaitis sužiuo dar vieną sau auką. Atrado nebegyvą lovoje mūrinių. Žmonės sako, jog jisai nuo tėvo Kazimiero Misijų visai buvo nustojęs gerti, bet dabar per šventes vėl užsitraukė alkoholio nuo dū ir nuo to tvaiko ant amžių apsaugo. Gal prie to dar prisidėjo ir kitokia liga, nes jau buvo nebejamas žmogus.

Šitas atsitikimas yra gyvu pamokiniu visiems neišlaikantiems prižadų laikę šventų Misijų padarytu.

Pagiriai (Ukmer. aps.). Šiose dienose nustojome felčerio Jodako Jono. Jis nebuvo didžia mokytojas, bet buvo žmogus teisingas ir kiekvienam reikale suteikdavo pirmąją pagalbą. Jei pats koks nežinodavo, tai patardavo kreipties prie didesniųjų gydytojų; patsai nei jokia apgaule ir monijimu žmonių neužsiimdavo.

Matininkai jau baigia skirstyti į vienasėdijas Pagirijų miestelio žemę. Paskui tuojaus ims skirstyti Griniškių sodžių. Kaip girdėtis, žada eiti į vienasėdijas Čereliai, Simonaičiai, Kruonai ir Gudeliai. Leliunų sodžius, jau anksčiau išėjęs į kolonijas, labai džiaugiasi. Čia daugiausiai dabar pradėjo ukininkai laikyti po 3 karves vietoje andai laikomųjų 10; bet iš tų 3 karvių turi pieno daug daugiau negu iš anų 10; suprantama dėlko: dabar karvės ne vargsta po plikganykles, ant vietos gauda puikiasios žolės, ir tos nieks nenumindo, kaip kad esti sodžiuose, kur ant ganyklų užvaromi dideli gyvulių būriai. Vienasėdijose žemę dirbti daug lengviau ir patogiau, nes nereikia už kelių varstų važinėti, bet viskas dirbama ant vietos apie savo sodybas.

Liackava (Šiaul. apskr.). Gegužio 28 d. vidurdienyje perkunija mirtinai užtrenkė lauką prie darbo jauną vaiką Juozą Žvingį 21 m. amžiaus.

Mūsų vaikinai ir mergaitės eina tarnauti pas latvius, nežiūrėdami, jog latviai moka išnaudoti savo samdininkus ir labai spaudžia prie darbo, algos ne ką daugiau už musiškius ukininkus moka. Be to pas juos lietuviams prisiema pritirti įvairių nepatogumų dėlei kalbos nežinojimo, tikėjimo skirtumo. Latvijoje mūsų mergaitės ir bernai dažnai ištivirsta.

"Vienybė."

Botagus atėmė. Vilniaus policmeisterio įsakymu ši trečiądienį miesto gatvėse policistai atiminėję iš visų vežėjų botagus. Toliau bus draudžiama važiuoti miestu su botagais.

Plaukantis restoranas. Andai tam tikra komisija žiūrėjo naujai pastatytą garlaivį-restoraną, kuris žadąs plaukyti tarp Vilniaus ir Pospieškos. Komisija pasikvietė iš gatvės garlaivį 200 žmonių, bet garlaivis ne nepasiviręs. Komisija pasakiusi, jokių kliučių neatrandanti, kad tasai restoranas pradėtų plaukyti. Taigi netrukus turėsime Vilniuje naują "dyvą".

Žydų protestas. Gyvena Vilniuje atsargos kareiviai...

Arturo apgynime, padavę karo ministeriui protestą prieš valstybės apgynimo komisijos sumanymą, kad žydų nebebus kariuomenė. Protesto autoriai nurodo, kad beveik 3,000 žydų kariuovės žuvo, Rusiją gindami, Mandžurijoje. Daugelis žydų kariuovės gavę ir medalius. Taigi visai neteisingai būtų, jei žydams būtų atimtos teisės pildyti visų piliečių pareigas. Panašų reiką neseniai padavė žydai gydytojais, tarnavę rusų kariuomenėje.

Savitarpės Paskolos Bankas. Birželio 4 d. buvo įsteigiamas antrosios Kauno savitarpės paskolos Banko narių susirinkimas. Išrinkta valdyba: pirmininkas p. Petraitis, nariai: pp. Banaitis, Grigalauškas; taryba: adv. Samajauskas, kun. Alšauskas, pp. Ciemolonskis, Garalevičius, J. Prapuolenis, Vokietaitis. Kad draugija pradėtų veikti, įstatais reikiama turėt kasoje 10,000 rub. Tuos pinigus nariai pasižadėjo greitu laiku sudėti.

Gaisrų statistika. Vilniaus gubernijoje nuo gegužės 1 d. iki 15 d. gaisrų buvo išviso 38; iš neatsargumo — 9, dėl blogų krosnių 3, iš padegimo — 5, nuo perkuno — 2 ir iš nežinomų priežasčių 19. Nustolių išviso 120.664 rubliai.

Stoliupinas pirkosi dvarą. "Gaz. Warš." praneša, kad ministerių pirmininkas Stoliupinas vėl pirkosi dvarą Lietuvoje. Tai Beržėnai, Šiaulių ap., senas grafų Čapskių dvaras. Tą dvarą norėjusi nupirkti viena dvarininkų bendrovė, bet dvaro savininkas buvo jai tuomet pranešęs dvaro neketinąs parduoti.

Ketaviškės, Trakų ap. Dainos ir žaislai, tai tinkamiausias budas žadinti sulenkėjusiems lietuviams iš tautiško miego.

Kareivionių sodžiuje, mūsų parap., padedant darbščiam klebonui gerb. kun. Čeponui buvo susirinkęs jaunimas pažaisti. Susispietė vieno ukininko kieman mergaičių, bernų ir vaikų daugiau, kaip pusantro šimto. Padarytas didis ratas. Paskaita įvairių žaislų su dainomis. Jaunimui labai patiko. Kitą šventadienį jau matyt buvo apie pusantro šimto jaunimo už sodžiaus, ant pievelės sukant ratas ir dainuojant. Ir sulenkėjusiems seniams, ir tiems patinka. "To dobra", esą "troka pobaviasia, a potam i spač". Sodžiuose Giraitėje, Senojoje Ketaviškėje ir t.t., kur tik mėginta žaisti ir dainuoti, visur didis įspūdis padaryta. Visur jaunimo norima žaidžiai.

Žemaičių vyskupijos kunigų permalos. Kun. Bandziulis, Anykščių kamend., ir kun. Braknys, Sėdos kamend., perkelti kito vieton.

Žemaičių seminarijoje. Birželio 11 ir 13 d. išlaikė egzaminus ir tapo priimti Žemaičių seminarijon šie janiškaičiai: Andrius Abeltinis, Jonas Buldaniš, Leonas Virkutis, Antanas Žoromskis, Petras Lukašius, Albertas Piebalgis, Petras Rauda Šteil, Jonas Stepionaitis, Juozas Tumavičius, Petras Freitag, Povilas Jagiškis, Pranas Uksas, Juozas...

Martinaitis. Keliolikai duotų pataisais.

Smulkiosios paskolos draugijos. Vilniaus gub. komitetas leido įsisteigti savitarpės paskolos draugijoms Dūkšte, Vilniaus apskr. ir Molodečenoje, Vileikos ap.

Gardinas. Slonimo apygardoje ledai išmušė 600 dešimtinių javų ir 500 dešimtinių pievų. Nuostoliai siekia šimtą tukstančių rublių.

Dovanos už suėmimą. "L. Ž." rašo iš Naumiesčio, Suv. gub., kad vyriausybė, nebe-galėdama sugauti pagarsėjusio Suvalkų pusėje plėšiko Jono Liudžiaus apskelbė visose Naumiesčio apskr. valsčių raštiniuose ir miesteliuose, kad tam, kas suims J. Liudžių, skirianti 100 rb. dovanos.

Panevėžys. Birželio 16 d. vaikščiodamas po mugę lenkų patrijotas Zidoravičius (sulenkęs kurpius lietuvių) ieškojo po mugę bajorų ir priėjęs mano giminaite, sako: pasirašyk, tamsta, po prašymu į vyskupą, kad mums, bajorams, būtų sakomi pamokslai kas šventadienis lenkų kalba; ši atsakė nesiraišysianti. Tada Zidoravičius nustebejęs sako: kaip tai gali būti? aš žinau ir pažįstų tamstą ir tamstos tėvelius, juk esate bajorai. Bet ši atsakė: mes Lietuvos bajorai, o ne Lenkijos ir man lenkiški pamokslai nereikalingi. Zidoravičius paaiškino, kad jiems prašymą rašyti įsakė kai kurie Vilniaus kunigai. Gyrėsi buvę ir pas valdytoją kun. Michalkevičių.

Pas mus lenkus galima ant pirštų suskaičiuoti; sulenkėjusių kiek daugiau, ir tai jie turi pusę gegužinių pamaldų ir pusę pamaldų Širdies Jėzaus, ir kas antrą šventadienį 9 val. turi pamokslą; per didesnius atlaidus, Velykas, Kalėdas ir kolekijas ar visados sakomi lenkiški pamokslai. Seniau, klebonaujant dar kun. Chodoravičiui, lenkai teturėjo vienas gegužines pamaldas, o daugiau nieko. Matyt, kaip visur, taip ir pas mus kaž kursto sulenkėjusius kurpius ir kitokius ponus.

Lukšiai, Naumiesčio aps., Suv. gub. Lukšių bažnytkaimis nuo 1907 m. tapo vėl girtuokliavimo vieta, nes tais metais išnaudojo vietinių gyventojų rupeščių atidaryta čia karčiama, kuri prieš tai trejetą metų buvo uždaryta. Nuo to laiko girtuokliavimas ir peštynės Lukšių bažnytkaimyje tai paprastas dalykas veik kiekvieną šventadienį. Birželio 25 d. (n. st.) Lukšių bažnytkaimyje J. Jėzaus Širdies atlaidai. Susirinko daug žmonių. Girtuokliavimas buvo pilnos "svečių". Girtavimas pasibaigė tuo, kad trys Zyplių dvaro bernai "iš meilės" užmušė iš Lipkių kaimo Antanaičiuką, siuvėją, neseniai sugrįžusį iš Amerikos žmogų, kurio suvis nepažino. Mušė, manydami, kad jisai jų priešininkas. Be jo, gerokai apkulė dar jo brolių, supiaustę jam galvą ir veidą. Pamatę, kad tai visai ne tas žmogus, kurį ketino sumušti — užmušė išsigando, ir norėjo atgaivinti, tarsi pylę skrybėlėmis ant galvos jam vandenį, bet nabagėlis jau neatgijo. Visą tą pamatę kaltininkai išbėgiojo, bet po tam patį pasidavė į policijos rankas. Dabar tupi šal...

Beveik visame Naumiesčio apskrityje valsčių suiegos nutarė uždaryti šventadieniais karčemas; laikas būtų tą patį padaryti ir Lukšiuose. Lukšių parapijonis, apie tai pagalvokit!

"Viltis".

"Teatro" leidėjas ir atsakomasis redaktorius p. J. Strazdas prašo teatro mėgėjų, jei kas turi koki teatrą veikalą — originalą ar vertimą arba žada versti — kad siųstų "Teatro" Redakcijai arba bent praneštų laiškeliu apie tai. Geistina būtų, kad visi tie veikalai gulėtų "Teatro" redakcijoje, kaip informacijų biure, kad pareikalavus kam nors kokį veikalą, žinotų kokiomis sąlygomis galima jį vaidinti, ir kame gyvena autorius. Jei reikalinga būtų jo leidimo, nes to nežinant daug esti keblumo, ypač gi sodžiuje.

Dėl įvairių reikalų prašau kreiptis šiuo adresu: Vilnius, 2-i Ponomarskij per. No. 14, b. 10. Jonas Strazdas.

Salos (Ukm. pav.). Parapijinis knygynas buvo gimes, bet pragyveno du metu ir mirė. Kai kurie žmonės labai galestauja. Salose vietoje knygyno atsirado dabar degtinės pardavinėtojas, kuris pripratina žmones girtuokliuoti ir skatikus vilioja.

KUN. AL. DAMBRAUSKIO JUBILĖJAUS ŠVENTĖ.

Paminėjimas 25 metų darbavimosi literatūros ir mokslo dirvoje kun. prof. Aleksandro Dambrausko, sujungtas su atidengimu jo vardo mokyklos Vilijampolės Slabadoje, Kaune, birželio 21 d. pavyko, kaip ir priderėjo, labai gražiai ir iškilmingai.

Kauniečių sumanymas pagerbti gerbiamąjį jubiliatą pastatymu lietuvių mokyklos jo vardu — pasirodė — buvęs labai laimingas. Ir svarbiausia, mūsų laikams ir lietuvių reikalams Kaune pats tinkamiausias. Nesakau jau apie tai, jog tokiu budu kun. Al. Dambrauskas susilaukė sau geriausio, nes gyvo paminklo. Bet tasai paminklas — Vilijampolės lietuvių mokykla — ne vien tik skelbs mūsų gerbiamojo rašytojo vardą, bet bus drauge ir aprūpintuoju gyviausiojo lietuvių reikalo Kaune — gyndamas šviesą lietuvių kalboje lietuvių vaikams Slabadoje, trauks juos po draug iš lenkinimo vilnių ir neš į tėviškes krantą. Kaunas, kaip ir visi Lietuvos miestai, nors lietuviybė ir gerokai jau ten pašokėjusi, vis dar tebėra lenkybės veisėjų mūsų Lietuvoje, ir lietuvių vaikams čia didžiausias pavojus susilenkinti, ištautėti. Lietuvių mokyklos tat turi su tuo pavojum kovoti. Vilijampolės Slabada, kaip nuošaliausias stovintis miestelis, dalis ir, reikia pridėti, skurdžiausias ir labiausia apieista, ypač reikalinga buvo tokios mokyklos.

Jubiliejaus iškilmės prasidėjo iš ryto mokyklos pašventimu. Šventintu atvyko pats Jo Malonybė Žemaičių Vyskupas Kasparas Cirtanaitis — užmušė išsigando, ir norėjo atgaivinti, tarsi pylę skrybėlėmis ant galvos jam vandenį, bet nabagėlis jau neatgijo. Visą tą pamatę kaltininkai išbėgiojo, bet po tam patį pasidavė į policijos rankas. Dabar tupi šal...

jimo istorijoje. Jo Malonybės vyskupo Kasparo kalba padarė į visus labai smagų įspūdį. Tan žodin atsakymas kun. J. Tumas ir pabriežė tat, kaip tai malonu yra lietuviams išgirsti iš savo vyskupo toki pagyrimą lietuvių veikėjui, malonu ypač dėlto, jog tai pirmą kartą tenka mums girdėti iš savo vyresnybės tokiuos žodžius. Kun. J. Tumas paskaitė referatą apie jubiliatą veikimą. Po to kalbėjo ir skaitė pasveikinimus atstovai visų Kauno lietuvių draugijų ir iš kitur, "Saulės" skyrių, P. Leono "Dainos" vardu atsiųstą telegramą, "Vilties" redaktoriaus A. Smetonos, prof. Volterio ir k. telegramas. Iš "Vilties" buvo nuvažiavę Kaunan, kaip jos atstovai, kun. P. Kemešis ir Liudas Gira, bet jiedum pačion mokyklos atidengimo iškilmėn pavėlavus, "Vilties" vardu sveikino dar jubiliatą kun. J. Tumas. Išviso kalbų pasakytą apie 30-tį.

Mokyklos namai, žiurint Slabado iš miesto, ištolo matosi. Pastatyti iš medžio, bet gražūs ir dideli, nes 15 sieksnių ilgumo. Apsejo jie 5,000 rublių, surinktais vis iš aukų. Mokykla bus dviklėsė, bet tuo tarpu padaryta viena didelė, šviesi salė, galinti sutalpinti apie 200 vaikų. Atidengimo dieną mokykla iš gatvės buvo gražiai papuošta žolynais ir vainikais. Svečių prisirinko pilna salė, ypač daug atvyko kunigų, kadangi tą pačią dieną vakarą turėjo prasi-dėti Žemaičių vyskupijos kunigų rekollekcijos.

Po prakalbų ir pasveikinimų prasidėjo visuotinas nepaprastas "Saulės" draugijos susirinkimas. Pirminin kave Panevėžio klebonas kun. Stakauskas, sekretoriu mi buvo "Saulės" kursų vedėjas p. Vokietaitis. Kalbama buvo vyriausiai apie "Saulės" namų pastatymą Kaune. "Saulės" pirmininkas kun. Alšauskas papasakojo susirinkimui tų namų sumanymo istoriją ir dabartinį padėjimą. "Saulės" draugija buvo prašiusi pašalpos iš miesto, bet miesto taryba 12 balsų prieš 8 pašalpos nutarė neduoti, mat, tiems 12-kai vyrų dar "neaiški" esant "Saulės" draugiją ir jie "nežinoje", ar švietimą platinanti "Saulė", ar ką kitą, kaip išsitarė vienas iš jų. Kad ir savo pinigų tuo tarpu nedaug teturėdama, "Saulės" valdyba, pasiskolinusi kiek jai neteko, pirkto už pusšėsto, ar šešius tukstančius rublių beveik dešimtinę žemės iš adv. Railos Žaliajam Kalne. Tenai tai ir bus statomi "Saulės" namai. Vieta labai graži, kalno pašlaityje, ir namai bus matyti toli.

Iš Vilijampolės susirinkusieji nuėjo seminarijon, kur buvo pagaminti pietūs — jubiliejaus minėjimo fin-nalas. Į pietus susirinko gal į koki šimtą žmonių, kunigų ir svietiškių. Čia dar kartą sveikinta gerbiamąjį jubiliatą. Kalbėjo kun. Alšauskas, kaip "Saulės" pirmininkas, kun. J. Tumas, kun. P. Kemešis "Vilties" vardu, mokytojas p. Jokubauskas, Liudas Gira (eilėmis) ir k. Pačiam jubiliatui patarus nutarta sutaisyti ir nusiųsti pasveikinimo telegramą "Žemės dulkų" ir "Dievaizūni" autoriui, lenkų rašytojui Marei Radzevičaitiui, kuri taip pat šiemetai švenčia savo literatūrinio darbo jubiliejų.

Korespondencijos.

EDWARDSVILLE, PA.

5 d. liepos, pasimirė čion lietuvis Stanislovas Tamulis, 46 metų amžiaus. Velionis pajėjo iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Joniškės par. ir to pat miestelio. Amerikoje pragyveno apie 22 metus. Atvykęs iš Lietuvos į Carbondale, Pa., dirbo angliakasykloje, po tam persikėlęs į Edwarsville, pasi-pažino su visiems gerai žinomam lietuviui Selvestru Paukščiui, pas kurį gavo darbą krautuvėje kaip pardavėjas (klerka) prie valgomų daiktų. Po kokių laikų nusipirko smulkę (saliuną), kurią ir laikė iki mirsiant. A. A. Stanislovas Tamulis buvo doras žmogus ir geras lietuvis ir katalikas. Prie lietuvių parapijos priklausė nuo pat atsiskyrimo lietuvių nuo lenkų Plymouth'e, kur klebonu buvo geras tėvynainis kun. Burba. Velionis turėjo ir gabalą žemės (lotą) nusipirkęs Plymouth'o kapinėse, kur ir tapo palaidotas. Nedėlios rytą, kada buvo laidojimo diena, 9 liepos 8-tą valandą ryte draugijos šv. Antano ir šv. Izidoriaus susirinko paskutinį patarnavimą atiduoti savo draugui, prie kurių nabašnikas priklausė. Jos palydėjo į Kings tono bažnyčią, kur po šv. mišių kun. Kudirka gaudų pamokslą pasakė, o iš ten vėl palydėjo į Plymouth'o bažnyčią kur po pamaldų kun. Šaulinskas palydėjo net iki kapų. Tapo palaidotas, kaip geras katalikas šalia savo mylimų sunaus ir dukters. A. A. Tamulis vedė sau moterį po tėvais Petronę Žvirbliute, dabar liustančią su savo dviem sūneliais, Stanislovu ir Aleksandra. Tebuna Jam lengva žemėlė!

Norintįs ką daugiau sužinot, teiksitės kreipties pas nabašniko švogeri

Praną Burbą,

454—456 Main st.,
Edwardsville, Pa.

PITTSTON, PA.

Bažnytinis choras rengiasi vaidinti "Katriutę". Vaidinimas atsiliks parapijos salėje nedėlidienio vakare, 20 d. rugpiučio. Bevaadinant bus ir giedojimai ir šokiai: "agonėlė", "suktinis" ir k. Laukiama tą dieną svečių ir iš aplinkinių.

Ateinanti nedėdienį, liepos 30 d., vietinėje lietuvių bažnyčioje bus tik vienos mišios (pusiau devintą išryto), nes klebonas važiuos į Plymouth'ą ir kun. Struckaus primicijas. Daugybė pittstoniečių ir aplinkinių lietuvių rengiasi važiuoti tą dieną į Plymouthą, nes vyškupas yra pažadėjęs kun. Struckų duoti Pittstono parapijai už asistentą.

MT. CARMEL, PA.

Liepos, 19 d. pasimirė po ilgos ligos Jonas Faleckis, palikdamas savo didelę šeiminą kuodidžiausiame nuiludime. Iškilmingos laido-tuvės atsiliko subatoje, 22 liepos. Vienų tik giminių su-važiavo tiek, kad reikėjo paimti jiems vieniems 10 ka-riety.

Velionis išgyveno Ameri-koje 42 metus. Taigi buvo vienas visupirmučiausiųjų ateivių. Buvo pabėgęs iš ka-riumenės (buvo jau paim-

tas pulkan). Gimimo buvo iš Vyžainių par., Suvalkų gub.

WILKES-BARRE, PA.

Angliakasių kontraktas su kompanijomis išsibaigia kovo 31 d. 1912 m. Visą pe-reitą savaitę angliakasių unijos atstovai musų mieste laikė savo konferenciją. Po ilgų svarstymų vienminčiai tapo priimtos sekančios re-zoliucijos: reikalauti: 1) 8 valandų dienos darbo; 2) lygaus visiems mokesčio; 3) pilno pripažinimo ang-laikasių unijos 4) tin-kamesnio skriaudų atly-ginimo, negu iki šiolei da-roma; 5) kad už išimtasias anglis mokėtų ne sulig saiko, bet sulig svaro.

Šiuotarpu angliakasių unija silpnai laikosi: dides-nė dalis darbininkų nepri-guli. Jei unija nesustiprės, tai kompanijos nepaisys sta-tomųjų reikalavimų. Jeigu nepriguli ir darbininkų uni-ją, tuojaus įsirašyk. Vieny-bėje—galybė; per uniją lai-mėjimas!

Šią subatą atsibus parapi-jos piknikas gražiam pušy-nėlyje ties lenkų kapinėmis. Pereitą nedėdienį nutar-ta pirkti nauji vargonai už penkis ar šešis tukstančius ir tuo pačiu žygiu sudėjo \$183.00. Wilkesbariečiai toli pralenks visas aplinkines lietuviškas parapijas.

Panedėlyje pasimirė Sta-nislovas Acius, 31 m. am-žiaus; gimęs Jezdnos mies-telyje, Trakų pav., Vilniaus gub. Moteris ir kudikis liko našlaičiais. Palaidotas lie-pos 26 d.

Ačiū Dievui, šią vasarą nors dideli karščiai, bet ku-dikiai taip nemiršta, kaip kitais metais.

SO. BOSTON, MASS.

Pas mus žmonelės džiau-giasi susilaukę vėsenio oro. Taippat lietuviai pradeda darbuoties, ypatingai katali-kaikai — katalikiškos drau-gijos. Štai 9 liepos, per susi-rinkimą d-jos šv. Kazimie-ro, Jonas Jaroševiče pada-vė savo įnešimą apie reika-lingumą teatrališkos—katali-kiškos kuopos. Susirinki-mas vienbalsiai priėmė tą įnešimą ir paskyrė užmez-gimui naujos teatrališkos kuopos \$5.00. Čion gyvuoja jau nuo seniau viena teatra-liška kuopa, bet ji stato veika-lus, užgaunančius katali-kišką dvasią, t. y. stato veika-lus įzeidžiančius musų brangų katalikišką tikėjimą.

Tuo atsirado darbštys tau tiečiai, ypatingai p. Manelis. Jis suorganizavo kuopą, ku-ri laikė savo susirinkimą 20 liepos ir nusprendė moky-ties Genovaite. Prie kuopos prisirašė taiposgi ir Jonas Jaroševiče, kuris keli metai atgal atsižymėjo scenoje sa-vo gabumu.

16 d. liepos pas mus atsi-buvo susirinkimas d-jos šv. Jono, Blaivininkų. Prie tos draugijos priguli vyrai ir moteris, o daugiausia mer-ginų. Labai malonų įspūdį daro regint, kaip blaivi visi susirinkę svarsto savo drau-gijos reikalus rimtai, be triukšmo, norintis narių bu-vo į šimtą. Per tą susirinki-mą prisirašė keletas naujų narių. Taippat išrinko dele-gatus į III seimą, kuris atsi-bus 22 rugsėjo Lawrence, Mass. Dieve padėk blaivi-ninkams!

Darbai vidutiniškai slen-ka. O siuvėjai taip pradeda darbuoties, kad net stoka

darbininkų, mokačių tą amata.

Nariai musų kuopos S. L. R. K. A. galvoja, kaip čia iškilmingiau pasitikus dele-gatus 27 seimo ateinančią vasarą.

Bostonietis.

Iš Visur.

SUVIENYOTOSIOS VALS-TIJOS.

Yra viltis, jog savytarpė sutartis tarp Suv. Valstijų ir Kanados bus pervaryta kongrese pradžioje ateinan-čio mėnesio.

Karės ministeris Stimson, generalinio štabo viršinin-kas Wood, generolai Crow-der ir Edwards atsilankys Havanoje netolimoje ateity-jė. Dėl tos priežasties Kubo-je kilo baimė, kad Suv. Valst. nori vėl įsikišti į Ku-bos naminius reikalus ir už-dėti ant jos savo protekto-ratą. Bet užsienio dalykų ministeris Knox liepė Suv. Valst. pasiuntiniui Kuboje apskelbti valdiškai, jog ka-rės ministerio atsilankymas Havanoje neturi jokių poli-tiškų siekių, jog Stimson su kitais atvažiuos tikiai pa-žiūrėti "Maine'o", kurį da-bar traukia iš po vandens armijos inžinieriai. Armijos viršininkams, suprantamas daiktas, rupi patirti, kaip jų pavaldiniai atlieka sa-vo priedermes. Stimson su Wood'u ir kitais išplaukė iš Cristobal'io skraiduoliu "North Carolina" į Ponce, Porto Ricoje, kad apžiūrė-jus tą salą; iš ten plauks į Santo Domingo pamatyti, kaip ten yra mokamos sko-los, kurių išmokėjimas ran-dasi Suv. Valst. globoje; iš ten plauks į Havaną, iš kur grįš į Hampton Roads.

Suv. Valstijos daro sutar-tį su Anglija ir Prancūzija, kad nekelti karių, bet visus savytarpus nesusipratimus užbaigti trečiųjų teismu. Su Anglija tarybos beveik pa-baigtos; neužilgo bus pa-baigtos ir su Prancūzija. Nėra abejonės, kad sutartis bus patvirtintos senato. Vo-kietija ir Japonija taip-pat nori pradėti tarybas. Ar ne-bus tat tik pradžia visutinos ramybės?

MEKSIKO.

Pasibaigus revoliucijai prieš Diaz'ą, kilo naujos bė-dos. Maderos palaikytojams, taip vadiniusiems maderistams prisiėjo padėti ginklus, bet daugelyje vietų jie atsiskė tatai padaryti. Kilo muštynės tarp mader-ristų ir federalų, kaip, pav., Puebloje. Už tą muštynės Madero apkaltino preziden-tą de la Barra. Rezultate ka-rės ministeris ir jo padėjėjas atsiskė nuo vietos.

PERSIJA.

Liepos 17 d. numestasai nuo sosto šachas Mohammed Ali Mirza sugrįžo atgal į sa-vo tėvynę ir nori atgauti sostą. Jis dabar yra Gumeš Tepe'je; mažame porte ant Kaspijos marių netoli nuo Rusijos rubežiaus. Atlpau-kęs tan portan rusiškų laivų.

Mohammed Ali Mirza ta-sibus 22 rugsėjo Lawrence, Mass. Dieve padėk blaivi-ninkams!

Persijoje. Tečiau šachui bu-vo leista važinėti kur jis no-rėjo ir daryti kas jam pati-ko. Neseniai jisai gyveno Badene netoli nuo Vienos. Liepos 6 d. išvažiavo į Ma-rienbadą neva gydytis — bet vieton Marienbado atsi-durė Persijoje. Pasikėsini-mas atgauti sostą buvusiam šachui atsieis \$82,500 kas-met, nes nebegaus tos me-tinės pensijos.

Teherano medžliss'as (par-liamentas), patvirtino vienu balsu valdžios sumanytąjį apskelbimą karės stovio Per-sijoje. Valdžia išsiuntė tuks-tantį reguliariųjų ir kelis šimtus savanorių kareivių suimti arba bent išvaryti laukan buvusį šachą Moha-mmed'ą Ali. Nors tat tiesa, kad persams nusibodo par-liamentas, tačiau nėra vil-ties, kad Mohammed Ali su-grįžtų ant sosto, kol 1,200 buchtarių, kurie dabar yra Teherane, pasiliks ištikimi dabartinei valdžiai. Moha-mmed Ali turi už save šach-sevanus ir turkomanus, bet jie vargiai kels ginklus už senąjį šachą svetimos pro-vincijoje. Pats Sipahdaras, kurs dabar yra Persijos pre-mieru, sako, nori sugrąžini-mo senosios valdžios.

Maskoliai džiaugiasi iš-štremtuo šacho sugrįžimo. Peterburgo dienraščiai tvir-tina, kad šachas yra priža-dėjęs atiduoti Rusijai kele-tą provincijų. "Novoje Vre-mia" pataria valdžiai pasi-naudoti proga ir paimti visą šiaurės Persijos dalį. Buk kaip buvę, maskoliai mobi-lizuoją armiją Tiflise ir ren-giasi siųsti ją į Azerbaidžaną. Vokietija, esą, nespriešs maskolių užmačioms.

KO NORI VOKIEČIAI.

Žinovai neabejoja, jog ga-lų gale vokiečiai išeis iš Agadir'o ir išsižadės Sus'o provincijos, nes Anglija jo-kio būdu neprileis vokie-čiams turėti tvirtovės ant kelio į Pietų Afriką, Pietų Ameriką ir Panamos kana-lą. Bet vokiečiai neis iš nau-jos pozicijos. Reiks jiems kuonorints atmokėti. Kaip

rodosi, tą atmokėjimą pa-darys Ispanija drauge su Prancūzija savo kitomis val-dybomis. Mat vidurio Afri-koje Vokietija turi koloniją, Kamerunu vadinamą. Prieš-tą koloniją guli sala Fernan-do Po, prideranti Ispanijai. Į pietus nuo Kameruno Is-panija turi dar kitą diktoką sklypą žemės vadinamą Gui-neą. Aplink Guinea ir toli ir rytus tęsiasi prancūzų Kon-go. Štai Vokietija nori pasi-imti Fernando Po, Guinea ir visą Kongos trikampį, kurio pietų linija būtų didelė Og-ovės upė.

Toku būdu vokiečiai už-laeis Moroko prancuzams su-ispainais ir gaus didelius plo-tus žemės kitoje vietoje. Anglija bus užganėdinta. Is-panams teks šiaurės Moro-ko, prancuzai pasiims liku-sias sultono valdybas. Inci-dentas, grėsiantis kare, bus užbaigtas romiu keliu.

TURKIJA.

Vidurinė suirutė Turkijo-je eina vis didyn ir didyn. Kalti tam patį jaunatur-kiai, kurių rankose dabar randasi visa valdžia. Kila nuolatiniai maištai Albani-joje, Makedonijoje ir Ana-tolijoje (Mažesniosios Azi-jos vidury). Tų maištų ne-darbutų, jeigu valdžia apsi-aitų

teisingai su savo pavaldi-niais. Tokioje viešpatijoje, kaip Turkija, kur gyvena kruvoje įvairių tautų ir įvai-rių tikėjimų žmonės, vyriausybė privalo butinai pažinti giliai atskirų tautų ir atski-rų tikėjimų reikalus ir tai-daryties prie jų reikalų. Tuo tarpu jaunaturkių valdžia laikosi tos pačios politikos, kokia viešpatavo prie nu-mesto nuo sosto sultono Ab-dul Hamido.

Paimkie santykius tarp krikščionių ir mahometonų Mažesnioje Azijoje.

Pirm trisdešimt metų armėnai tenai sugyvendavo kuogražiausiai su savo kaimynais, Mahometo tikėji-mais išpažintojais. Bet ma-žiau—daugiau nuo 30 metų gražūs santykiai pasigadino. Pagadino juos Hamid'as. Jis paleido po Aziją kursty-tojus, kurie pradėjo skelbti, buk armėnai nori sutverti savąją karaliją, tai-gi esą maištininkai, sultono neprie-teliai. Iš antros pusės, Ru-sija ir-gi kurstė armėnus prie revoliucijos ir šelpė net pinigais krikščionių komitetus. Rezultate turkai ir kurdai pradėjo užpuldinti ant armėnų, deginti jų namus, plėšyti jų turtus, vogti jų dukteris, ir t.t. Iš to kilo "armenų klausimas", kurs dar taip neseniai erzi-no visą civilizuo-tą pasaulį. Bet nuožmus sultonas neuž-miršo nei savo vienatikių — turkų ir kurdų: ir juos pra-dėjo spausti. Hamid'as am-žinai buvo reikalingas pini-gų, todėl užkrovė ant savo pavaldinių augštas mokes-tis, nors pavaldiniai, pav-turkai ir kurdai, ir lengves-nių negalėjo pakelti. Kilo protestai, kurių tečiau val-džia neikiok nepaisė. Tuo-met turkai ir kurdai, nors jiems buvo leista užmuši-nėti ir plėsti armėnus, pra-dėjo garsiai skysties ant ne-pakeliamos naštos. Prasidė-jo išeivybė svetur: armėnai plaukė į Suvienytąsias Vals-tijas, o turkai rado prastes-nius darbus Turkijos por-tuose.

Toku būdu derlingi Ma-žesniosios Azijos laukai pra-dėjo tuštinties. Pasinaudoję tuo kurdų ponai ir šikai ir, pasiėmę pagelbon Ha-mid'o valdininkus, užgrobė armėnų apleistas žemes, iš-gaudami da-gi dokumentus, jog žemės pridera niekam kitam, kaip tik jiems vie-niems. Po to atėjo konstitu-cija ir jaunaturkių valdžia. Armėnai pradėjo grįžti tuks-tančiais į savo tėviškę, tikė-sklypą žemės vadinamą Gui-neą. Aplink Guinea ir toli ir rytus tęsiasi prancūzų Kon-go. Štai Vokietija nori pasi-imti Fernando Po, Guinea ir visą Kongos trikampį, kurio pietų linija būtų didelė Og-ovės upė.

Toku būdu vokiečiai už-laeis Moroko prancuzams su-ispainais ir gaus didelius plo-tus žemės kitoje vietoje. Anglija bus užganėdinta. Is-panams teks šiaurės Moro-ko, prancuzai pasiims liku-sias sultono valdybas. Inci-dentas, grėsiantis kare, bus užbaigtas romiu keliu.

Turkai skundžiasi ant augštų mokesčių, ant pri-terstino tarnavimo kariume-nėje ir reikalauja paliuosa-nimo nuo "ešefų" (ponų).

Kurdai nori išeiti iš šėikų vergijos. Žodžiu, visi skun-džiasi, ir bendri vargai vie-nija supiudytas pirm kiek-laiko vienos ir tos pačios ša-lies gyventojus. Jau arme-niai pradeda taikyties su kur-dais. Tuo tarpu maskoliai, norėdami, kad jaunatur-kiai turėtų amžinai ką no-rints veikti, nenustoja kurs-tę Anatolijos gyventojų prieš vyriausybę. Jeigu tat turkai, susivieniję su kur-dais ir armėnais, pakeltų maištą, tai valdžiai būtų sunku jį numalšinti.

Antra vertus, Albanijoje ir Makedonijoje kila maiš-tai dėl tokių pat priežasčių. Ir čia viešpatauja nesupra-timas vietinių reikalų, pris-paudimas, turkinimas. Jau-naturkių gubernatoriai, jau-ni dar vyrai, nemokantys vietinių kalbų, nežino, ką daryti, kad apmalšinsu gy-ventojus. Albanai ir makedo-nai skundžiasi, kad valdžia nori padaryti juos mahome-tonais ir turkais, vadinas, kad bando atimti nuo jų krikščionių tikėjimą ir iš-tautinti. Ne vienas jų skundžiasi, kad tapo išmes-tas iš savo tėviškės, by tik užleidus vietą kokiam tur-kui, atėjusiam iš Bosnijos, arba totoriui, pabėgusiam iš Rusijos.

Jaunaturkių politikos už-daviniu yra: "pamažėli su-turkinti neturkus ir nemo-hametonus".

Bet tokia politika nestovi ant tvirtų papėdžių nes kaip galima suturkinti graikus, bulgarus, armėnus, arabus ir kitokius Turkijos pavaldinius, kurie stovi civiliz-cijoje daug augščiau už tur-kus? Čia tai ir suklumpa jau naturkių drasi, bet neromi ir nebaisinga politika. Sa-ksysime, kad turkai pradės varu turkinti krikščionis ir kitus neturkus, ar-gi Euro-pos viešpatijos pavelsys tai daryti? Juk ir šioje valan-doje už Albaniją. karė ore kybo!

Be to, konstitucija Turki-joje nieko naujo nepadare, neišgydė senų žaidų, nenu-ramino skaudėjimų. Jauna-turkiai — tie patys, kurie gi-riasi savo apšvietimu, pa-žanga ir kitokiais civilizuo-tų žmonių privalumais — ne turi jokio taktikumo, atsi-žymi pataikavimu saviem-siems, davinėjimu jiems ge-riaušiu vietų (nepotizmas) ir nesutikimais tarp savės. Juk pulkininkas Sadik Bey tveria naują politišką par-tiją, visai priešingą jauna-turkių "Vienybės ir Pažan-gos Komitetui" (tas komite-tas ir yra tikru dabartiniu Turkijos valdovu)!

Žodžiu, Turkijoje verda, verda ir gal ilgai dar vurs

Naujienos iš Amerikos.

Japonai Amerikoje.

Washington'o valstijoje, White River klonyje, tarp Seattle ir Tacomas, japonai nupirko aštuoniasdešimt tukstančių labai derlingos žemės, kuri tuojau tapo iš-skirstyta į penkių ir dešim-ties akrų gabalus ir parduo-ta japonams žemdirbiams. Ant tos žemės auginama dar žovės ir vaisiai. Pasekmė: keletas baltųjų fermerių, kurie buvo apsigyvenę toje šalyje, apleido savo laukus. Dabar ten nematysi balto vado nei išgirsi anglų kal-bos.

Sutartis su Kanada.

Praeitą subatą, liepos 22 d., Suv. Valstijų senatas di-duma 53 balsų prieš 27 pa-tvirtino sutartį su Kanada tokioje formoje, kokioje jis atėjo iš žemesniojo busto. Visos pataisos tapo atmes-tos. Prezidentas Taft pasi-rašė po nauju įstatymu pra-eitą sereidą. Kanados par-liamentas be abejonės su-tartį ir-gi patvirtins. Tokiu budu dar šį rudenį reikalin-giausieji žmonių pragyveni-mui daiktai galės vaikščioti iš vienos šalies į kitą be jo-kių suvaržymų. Numestas muitas nuo: sviesto, kiauš-ių, bulvių, žuvų, obuolių, pomidorų, svogunų, bastu-čių, morelių, vištų, rukyto-sios mėsos, malkų popierai daryti ir kitokių daiktų. Ant tų visų daiktų budavo užde-damas muitas, pav., ant bulvių 25 centai už bušėlį, ant pomidorų 26 centai už bušėlį, ir t.t.

Angliakasių reikalavimai.

Ateinančiais metais pasi-baigs trimetė sutartis kietų-jų anglių darbininkų su kom-panijomis. Taigi angliaka-sių unija jau pradeda reng-ties prie naujos sutarties. Praeitą savaitę atsiliko Wil-kes-Barre pirmojo distrikto angliakasių suvažiavimas. Nutarta pareikalauti nuo kompanijų sekančių daiktų:

1. Kad darbininkai ne-dirbtų daugiau, kaip 8 va-landas ant dienos.

2. Kad unija būtų pripa-žinta valdiškai.

3. Kad už vienodą darbą būtų mokoma vienodai.

4. Kad būtų atrastas ges-resnis taikymo budas, ne-kaip dabar.

5. Kad būtų mokomą nuo-tonų, o ne nuo karų.

6. Kad mokeskis būtų pa-keltos tiek, kiek nutars atei-nantis visų trijų distriktų suvažiavimas.

Miškų Gaisrai Šiaurės Ame-rikoje.

Kanadoje, Maine ir Michi-gan'e daug pragaisties pri-dirbo miškų gaisrai. Kana-doje visas Porcupine kasyklų apskritys sudegė. Miesteliai: Cochrane, South Porcupine ir Pottsville žu-vo liepsnose drauge su še-šiolicos kasyklų triobesiais. Keli šimtai vyrų, moterių ir vaikų pabėgo nuo ugnies ant ežero ir apie 200 prigėrė vandenyje. Kiti pasislėpė kasyklų šaftuose, bet ir te-nai stulpai užsidedė ir už-dusino apie 90 asmenų. Viso žuvo apie 400 žmonių. Tarp žuvusiųjų randasi West Dome Mine užvaizda Robert Weiss ir jo pati, kapitonas: Hamilton ir Dunbar. Pra-gaišties padaryta tarp trijų ir keturių milijonų dolerių.

Michigane siautė gaisras į šiaurę nuo Bay City net iki Sheboygan'ui, Oscoda ir Au Sable pavirto pelenais. Žmonės gelbėta garlaiviais ir geležinkeliais. Nuostoliai vienoje Alpenoje siekia 500,000 dol. Viso nuostolių pada-ryta į pusantro milijono do-lerių.

Maine sudegė didelis plo-tas pagal Moosehead ežerą; iš miestelio South Waterbo-ro nepasiliko beveik nieko. Nuostolių apie \$750,000. Degta taip-pat Baltuosiuose kalnuose, New Hampshire.

Lietus sustabdė ugnį Maine ir Kanadoje.

69 kp. Ashley, Pa., laikys susirinkimą 30 d. liepos, 2 val. ponietu pas Andrių Sla-vicką, 51 Wyoming al.

DRAUGAS

(THE FRIEND)

—Kafikiškas laikraštis

—Ašvatas Amerikos Lietuvių
Katalikų Reikalams.

—Organas S. L. R. K. A.

Beina iš Wilkes-Barre, Pa., kas
ketvirtadienis.

A. L. R. K. K. Sajunga — Leidėjai.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius
U. Angulitė — Užveidėtoja.Visas korespondencijas ir kito-
kus raštus reikia siųsti pasRev. A. Kaupas,
34 Church St.,
Pittston, Pa.Visus pinigus, ar tai prenume-
ratas, ar tai už "džabaus" ar už
pagarsinimus ir t. t. reikia siųsti
toku antrašu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.Ar bus tai spauzdinimas konsti-
tucijos, ar plakatų, ar tikietų ar
kitokie ir tai panašūs reikalai, rei-
kia visades kreipties tuo pačiu
antrašu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.Redakcija pasilieka sau teisę
taisyti, trumpinti arba atmeti vi-
sus prisiunčiamus raštus.Laikas ir vieta raštų talpinimo
priedera nuo redakcijos.Atmetieji rankraščiai nėra grą-
žinami redakcijos išdomis.Rašyti reikia tik ant vieno pus-
lapio, paliekant plačius tarpus
tarp eilučių. Popieris nėra ko gai-
lėti, nes korespondentams ir
bendradarbiams rašant ant abie-
jų pusių, da-gi smulkiais raidė-
mis, redakcijai labai dažnai pri-
sileina perrašinėti atsiųstus raštus.Norint, kad raštas tilptų arti-
mausiam numerij, rankraštis
reikia pristatyti spausdėnėn ne vė-
liau, kaip 9 valandą išryto antra-
dienyje (utarninke).

REDAKCIJOS PASTABOS.

Lietuviai išeiviai ištiesy
privalo būti dėkingi Liudui
Girai už sutaisymą, o kau-
niški šv. Kazimiero draugi-
jai už išleidimą puikių-pui-
kiausių knygutės vardu:
"Lietuva pavasarį, vasarą,
rudėnį ir žiemą". Knygutės
tikslas suprantamas: supa-
žindinti pačius lietuvius su
Lietuvos grožybėmis įvai-
riose metų dalyse. Lietuvoje
nėra taip, kaip pas mus, Su-
vienytosiose Valstijose, kur
sakoma, jog žiema gyventi
smagiausiai Floridoje, bet
vasarą — kur norints Adi-
rondack'o kalnuose. Lietu-
voje visuomet smagu gy-
venti, tik reikia mokėti gy-
venti "lietuviškai".

Koks, pav., skirtumas
tarp Amerikos ir Lietuvos
pavasario! Pas mus šalnos,
ukanos, lietus, purvynai —
kol susyk neateis karščiai ir
vasara. O Lietuvoje — pa-
klauskime Maironio:

"Numetus ledus nusidžiū-
gus Venta,
Bučiuodama krantą, ban-
guoja, putoja;
Ją sveikina pėmpės giesmės
paprasta
Ir, žagrę išėjęs taisyti, arto-
jas.
Prasijuokė saulė skaisčiais
spinduliais".

Kur Amerikoje pėmpės su
savo paprastu: "klyvi-kly-
vi"?

Ir vėl:
"Išaušo! išaušo! Vėjelis lau-
kų
Bučiuoja, gaivina krutinę;
Pabiro, pasklido žiedai ant
laukų".
Amerikos miesto gyven-

tojas, kasyklų ir dirbtuvių
darbininkas nesupras Lietu-
vos pavasario grožybų.
Amerikos laukai nėra pagra-
žinti žydinčiomis, gėlėmis
pavasaryje. Tai ne Lietuva.
Arba koks Amerikos dar-
bininkas, pripratęs anksti
rytą girdėti dirbtuvių kau-
kimą, šaukiantį darban, ga-
lės atjausti Lietuvos pava-
sario ryto grožę Paklausy-
kime Jovaro:

"Raliuoja duduoją rageliais
du—du—

Tai piemenis bandą jau ge-
na.

Žirgai ir jauteliai, pulkeliai
žasių

Tik žengia, mauroja, gage-
na.

Sujudo, sukruto, kas gyvas,
Artojai į dirvą išjoja;

Skrajoja paukšteliai ir gie-
da linksmi,

Lakioja, sparneliais plas-
noja".

Gandro Amerikoje nema-
tyti. Taigi labai malonu pa-
siskaityti Lazdynų Pelėdos
aprašymą, kaip Lietuvos var-
lės apskelbia karę gandrui:

"...raibosios ir žalio-
sios (varlės) — visos

kramės iš vandens iški-
šios, suspito kukti:

"kuotre! kuotre! kuot-
re! kur? kur? kur? kur?

peilis? kur peilis? —
— kuokis? kuokis? kuokis?

— baltkrriaiunis! balt-
krriaiunis! kam reikia?

ką piasim? — guon-
drą! guondrą! guon-
drą!"

Tiesą pasakė Mickevičius,
jog niekur pasaulyje varlės
nekrankia taip gražiai, kaip
Lietuvoje.

O vasara Lietuvoje? Skai-
tyk tik aprašymą Lietuvos
miško — puikių—puikiausių
aprašymą, kurį sudėstė Ba-
ranauskas savo "Anykščių
Šilėlyje". Be saldžių atsimi-
nimų, be susigraudinimo ir
be ašarų to aprašymo skaity-
ti negalima.

Koks Lietuvoje vasaros
vakaras? Paklausykime Jo-
varo:

"Žvaigždės mirga, mėnuo
šviečia,

Pasilsėti šaukia;
Jauno mintis širdį kviečia,

Pas mieliausią plaukia.
Skausmo tinklą jausmas au-

džia,
Ilgu taip palikti...
Sielos balsas baisiai spau-

džia—
Negaliu užmigti."

Amerikoje ir-gi negalima
užmigti vasaros vakarą, tik
ne dėlto, kad tuomet sujun-
da jausmai, ateina poezijos
įkvėpimai, bet dėlto, kad
viešpatuoja neiškenčiama
tvanka ir uodai kandžioja
net miestuose.

Tečiau ruduo Lietuvoje
daug biauresnis, nekaip
Amerikoje.

"Rudenio laikas. Lytingas
oras.

Puė žvarbus vėjas stačiai iš
šiaurės.

Purvina, juoda, mėšluota
žemė.

Augmenis miršta.
Gyviai apalpę kemšas į ply-

šius"...
— taip rašo Vaišgantas. O
Maironis štai kaip sako apie
rudėnį:

"Nelinksamas laikas, nesvei-
kas oras.

Pakiemiais lankos drugys;
Pagavęs krečia senius nedo-
ras:

Vargiai seniukas pagys!

* * *

Ruduo nutaisė gamtos ste-
buklus;

Nudraskė jos vainikus;
Talkon pakvietęs šalnos pa-

buklus,
Paliko tyrus plikus.

Ruduo Amerikoje gražiau
sioji metų dalis. Čia naktis
vėsios, bet užtai dienos gie-
dingos, šaltos, sausos. Dar-
žuose žydi chryzantemos ir
kitokios vėlyvos gėlės. Sodai
pilni kabančių obuolių, vyn-
vuogių ir kitokių vaisių.
Laukuose raudonuoja man-
gai, geltonuoja pumpkiniai.
Po žolę šokinėja žiogai. Vaka-
rais ir naktimis tokia tylą,
kad mažiausias subrzdėjimas
girdėti toli — toli...

Margalis labai įvaizdžiai
apgieda vėlyvą rudėnį:

"Tvoros pykši, stogai braš-
ka,

Šuva kieme kaukia,
Vėjas švilpia, sniegą blaš-

ko—
Darkos, duksta lauke;

Tai langines paklebensa,
Kiemo vartus daužo,

Tai prie durių subildena,
Tai palangę čiaūžo.

Isisukęs į darželį
Čirbdo kriaušę, slyvas;

Tai pripuolęs prie svirnelio,
Došijas, kaip gyvas.

Gyvuliai po kutes baubia,
Juodbėrasis žvengia...

Rodos gamta kažko siaubia,
Liudnā raudā rengia."

Amerikoje taip prasideda
žiema, nes čia vasara ir žie-
ma ateina staiga, su uma oro
atmaina.

Žiema Lietuvoje daug šal-
tesnė ir pastovesnė, nekaip
Pensylvanijoje ir kitose įsi-
durio ir rytų valstijose. Kad
pamačius, kaip išrodo žiema
Lietuvoje, reikia važiuoti į
Kanadą, o kas to negali pa-
daryti, tegul pasiskaito p.
Giros veikalėlį.

Velijame visiems išei-
vams, ypač augusiam sve-
tur jauniui, skaityti šią
knygelę, ir gerai išidėmėti
jos turinį. Smagesnio pasi-
skaitymo toli nuo tėvynės
gyvenančiam negali būti.

Nemaža truksmo sukėlė
Verdesi'es byla Ryme. Ver-
desi buvo pirm kelerių metų
katalikišku kunigu, paskui
pamėtė katalikų bažnyčią ir
pristojė prie metodistų, ku-
rie atsižymi, ypač Ryme,
kuopurviniausiu juodinimu
šv. Tėvo ir jo valdomosios
bažnyčios. Budamas jau me-
todistų, Verdesi paleido po
kai-kuriuos neprielankius
bažnyčiai dienraščius žinią,
buk vienas redaktorių "O-
servatorio Romano", kun.
Bricarelli (jezuitas), yra iš-
davęs išpažinties paslaptį.

Butent, jog Verdesi, buda-
mas dar kunigu, eidavęs iš-
pažinties pas Bricarelli ir
vieną sykį išpažinęs, jog tan-
kiai sueinas su penkiais ku-
nigais modernistais. Brica-
relli tąja žinia, gauta išpažin-
ties sakramente, pasinaudo-
jęs ir išdavęs anų modernis-
tų vardus popiežiui.

Tokia sensacija aplėkė,
kaip žaibsa, visą antiklerika-
lišką spaudą. Jezuitų neprie-
teliai atrado joje naują gink-
lą prieš neapkenčiamą Je-
zaus Draugiją. Kn. Bricarelli
prisiėjo ieškoti teisybės teis-
me. Verdesi tapo apskustas
už apšmeižimą kun. Brica-
relli. Byla atsiliko praeitą
gegužio mėnesį ir pasibaigė
tuo, kad Verdesi tapo pas-
merkta kalėjimān dešim-
čiai mėnesių ir užmokėjimui
visų bylos išlaidų.

Tiesmas atrado, jog Bri-
carelli yra katalikišku ku-
nigu, turinčiu kuogeriausią
vardą pas dvasišką vyriau-
sybę ir pas šiaip jau žmones
— todėl apšmeižimas yra pa-
darys jai neatlyginamą nu-
skandą; jog Verdesi, kaip
pats prisipažino, įskundė
modernistus Bricarelli'ai

ne išpažintyje, bet šiaip jau
pašnekoje, kad modernistų
vardus išdavęs dvasiškai vy-
riausybei ne Bricarelli, bet
jis pats, Verdesi; jog tas
skundas išduotiems mod-
ernistams, kaip pats Ver-
desi prisipažino, neužkenkė
nieko. Toliau, jog pirmame
straipsnyje, rašytame prieš
kun. Bricarelli, nebuvo visai
minėta apie išpažinties pas-
lapties sulaužymą, todėl nei
vienas dienraštis jo ir nen-
rėjo priimti, nes privatinės
pašnekos pasekmės, esą,
nėra visuomenei įdomios;

tuomet Verdesi idėjo į
straipsnį melą apie išpažintį,
ir apšmeižimas rado vietą
spaudoje; jog tuo apšmeiži-
mu Verdesi norėjo užkenkti
netik Bricarelli, bet ir vi-
siems katalikų kunigams;

jog tuo apšmeižimu Verdesi
norėjo padaryti save kan-
kiniu, įgyti visuomenės už-
uojautą ir pašalpą. Žodžiu,
teismas atrado, jog apšmei-
žimo tikslas buvo nedoras ir
jo atsiemio įrankiai taip-
pat nedori, ir jog Verdesi
yra vertas pabaudos sulyg
įstatymais. Vieną tik paleng-
vinančią aplinkybę pabaudo-
sū sumažinimui atrado teis-
mas — butent, kad Verdesi
yra pavargęs, mažas, atka-
rus žmogelis, kursai buda-
mas neužganėdintu iš savo
gyvenimo, ieško to gyven-
mo atmainos apšmeižimu sa-
vo senų draugų ir tokiu ke-
liu tosios atmainos išteisini-
mo.

Tokiu būdu nauja legenda
apie jezuitų ir katalikų dvasi-
škosios nedorybės išsiskir-
tę, kaip dumai. Vosikie
Littledale'iai, Lea'ai ir jų
namėgdžiotojai Dembskiai,
Šliupai ir k. yra prirašę
daug panašių legendų; aiš-
kiau kalbant, melų ir ap-
šmeižimų. Oi, kad tie sura-
šytieji neva "faktai" pereitų
per bešališką teisimą, —
truktų jie, kaip muilo bur-
bulai, truktų, kaip truko
Verdesi'o melai!...

Kitoje vietoje skaitytojai
ras paimtą iš Vilniaus "Vil-
ties" aprašymą kun. A.
Dambrausko jubiliejaus
šventės. Tos šventės smulk-
menas skaitytojas ras ana-
me aprašyme. "Draugas" gi
siunčia nors pavėlintą pa-
siveikinimą užsitarnavusiam
patrijotui, poetui, publicis-
tui, esperantistui, matemati-
kui, filosofui, visuomenės
veikėjui... Ko daugiau?

Aleksandro Dambrausko
vardas pasiliks netik pa-
šventintojoje 21 birželio
(senojo stiliaus) Vilijam-
polės Slabados mokykloje,
bet ir jo darbuose, mūsų raš-
tijoje, mūsų tautos atgijimo
istorijoje. Adomo Jakšto
vardas bus minimas paskes-
niųjų kartų gal dar su di-
desne pagarba, kaip yra mi-
nimas šioje valandoje.

Lai gyvuoja gerbiamas
jubilatas kuilgiausius me-
tus!

P. A. Vileišis praneša, jog
iki birželio mėnesiui Lietu-
vių mokslo ir Dailės Draugi-
jų namams įplaukė 11.039
rublių 69 ir pusė kap. Tuo
pačiu laiku kun. Tumo fon-
dan rytiečiams šviesti įėjo
1814 rub. 13 kap. Pirmam-
jam fondui toli gražu iki 100
tukt. rublių, bet jeigu vi-
suomenė nesigailės skatiku,
kaip nesigailėjo ligšiol, tai
neims nei dešimties metų,
kol abidvi draugiji turės
Vilniuje nuosavius namus
tautos brangenybės su-
krauti ir užlaikyti.

Kun. Tumo fondas tuo-
tarpu neturi jokių ribų. Jis

bus reikalingas tol, kol visi
lietuviai rytiečiai nesusipras-
esą lietuviai ir kol nepamy-
lės savos kalbos ir nepersi-
gers tautos dvasia. Visi, ku-
riems gaila taip vadinamų
jų "pošėdžių", mielu noru
sėls šitą fondą. Jeigu at-
simisime, jog neviena lenkų
parapija Amerikoje yra už-
laikoma iš didesnės dalies
sulenėjusių lietuvių
(Ridge, Shenandoah, Maha-
noy City, Boston ir kitur),
tuomet tik pamatysime kaip
kun. Tumo fondas buvo rei-
kalingas jau seniai—seniai.

Tai-gi kas turi atliekamą
centą, tegul aukoja į fon-
dams, ypač tokiems, kurių
tikslu yra tautos ir lietuvių
visuomenės gerovė. Tokių
aukų reikalauja instinktyviš-
kas lietuvių tautos noras už-
silaikyti prie gyvybės ir ge-
rovės.

Suvenytųjų Valstijų vė-
luva yra perdaug marga,
skaidriomis spalvomis, iš-
piešta, negraži — ir gadina
kiekvieno žmogaus artistiš-
ką skonį. Daugelis amerikie-
čių išreiškia norą, kad ji-
nai būtų pakeista kitoniška
— akims ir skoniui meilesne.

Tikima, kad kongresas
priims ant vėluvos rausvai
mėliną spalvą ant palšo žu-
gno. Bet kol tas laikas ateis,
po visą Ameriką verda agi-
tacija, kad Šv. Valstijų
vėluva nebūtų rodoma kur
reikia ir kur nereikia, kaip
kad dabar daroma. Pradžią
padarė Massachusetts.

Vienas Bostono savaitraštis,
norėdamas parodyti didelį
patrijotizmą, pamargino pir-
mą puslapį numerio, išėjū-
siojo liepos 4 d. paminėji-
mui, Šv. Valst. vėluvos
spalvomis. Už tai valdžia tą
numerį... sukonfiskavo:
mat tai buvęs vėluvos pa-
niekinimas.

Dar įdomesnis atsitiki-
mas. Tą pačią — liepos 4-ją
dieną — vienas Massachu-
ssets'o farmeris iškaišiojo
vėluvas savo laukuose. Už
tatai ipuolė į nemažą bėdą.
Prisikabinta prie jo, kad iš-
kaišiojo vėluvas ne iš patri-
jotizmo, bet kad... išbai-
džius varnas.

Kitose šalyse draudžiama
ir konfiskuojama raudonoji
revoliucijos vėluva, o Šv.
Valstijose savoji vėluva kai-
kuriuose atsitikimuose pa-
sirodo patiems patrijotams
pavojinga. Reikalaujama,
kad valstijos vėluva pasiro-
dytų labai retai ir tik ant
valdiškų triobesių.

Jeigu vėluva yra tokia di-
delė šventenybė, tai reikia
tykit lenkiškus laikraščius.
Už tai nėra jokios atsakomy-
bės, nei baumės. Lietuviška
knyga — tai lyg vogta ku-
melė: ją igijęs nuolatos turi
bijoties, kad žandaras neai-
timtų" (autentiška) ir t. t.

Na ir lietuviai palengvėl
reikalo prispirti (ypač ku-
rie toliau gyvena nuo Prūsų
rubežiaus), ima mokyti vai-
kus lenkiškai, pirkties len-
kiškus elementorius, maldą-
knes ir t. t., juo labiau,
kad įvairios ponios ir "pane-
lės" dažnai visai tai dovanai
duoda ir pačios skaityt mo-
kina.

Tuo būdu spaudos uždrau-
dimas atneša lenkams dve-
jopą naudą: iš vienos pusės
lenkai naudojami tuo uždrau-
dimu, idant sužadint lietu-
vių patrijotuose neapykantą
prieš rusus, tarydami: "Jūs
šniurojate ant lenkų, nie-
kinat senovinius sąryšius su
mumis. Koks gi jums iš to
pelnas? Ar rusai geresni?
Jie uždraudė jums spaudą,
o lenkai niekadų nedarė",
— iš kitos gi — tie patys len-

Faktai ir Principai.

Tąsa.

Bet valdžia to nežiuri. Iš-
eina amžinai minėtinas 19
vasario 1861 manifestas.
Valstiečiai susilaukia palio-
savimo nuo lenkiškos bau-
džiavos ir, žinoma, pradeda
prielankiai žiūrėti į paliuo-
savusią juos valdžią. Lenki-
jos aureolė temsta, "tamsų"
lietuviai kaskart mažiau te-
supranta lenkų "geradarys-
tes". Lietuvos krikštas, kai-
po dalykas labai senas —
virsta į legendą, o naujausia
"geradarystė" — ponų bau-
džiava — tebestovi gyva
žmonių akyse. Ją vargiai
besužadinsi lietuvių širdyse
Lenkijos "ojezyzmos" mei-

Lenkų patriotai tai su-
pranta; jie ima pavyzdį iš
neapkenčiamos rusų val-
džios ir taipogi žada lietu-
viams laisvę ir žemę, kad tik
padėtų lenkams sumušti ru-
sus.

Bet lietuviai šaltai prima-
tą lenkų "evangeliją". At-
skyrus keletą sulenkintų fa-
natikų a la kun. Mackevi-
čius, ir Lukošius, Lietu-
vos liaudis 1863 m. lenkme-
nyje nedalyvauja. Nepare-
ti liaudies lenkai prakiša,
susilaukia Muravjovo repre-
sijų, prasideda Lietuvoj var-
žymas lenkystės; ji ir nesiro-
do eikštėn, pasilikdama po
senovės mūsų sulenkėjusių
ponų širdyse.

Čia rodos turėtų prasidėti
tarp lietuvių galutinis len-
kystės krachas. Bet tai nei-
vyksta. Anaipol nuo 1864
m. lenkystė Lietuvoje pra-
deda vėl sparčiai plėtoties,
atnešdama lietuvių gavalui
didžiausią skriaudą. Kaip
tai daros? Kas čia kaltas?

Kaltas pirmiausiai pats
Muravjovas. Gabus kariš-
kas jenerolas, bet menkas
politikas, jis sumano apsau-
goti Lietuvą nuo negeistinos
lenkų įtekms, mechaniškai
atmesdams lietuviams rusų
"graždanką". Tą biurokra-
tišką projektą savo "moks-
lišką autoritetu" pridengia
ir palaiko amžinai niekinti-
nas lenkas Mikuckis, Lom-
žos gub. bajorėlis, išvytas iš
seminarijos — eksklėrikas,
paskui Varšuvos universite-
to (Szkoły glownej) lektori-
us—mokslininkas chaotiš-
ka galva ir sąžine, žmogus
be saito ir brankto, norėjęs
vien išsidirbti sau pas rusus
karierą. Ant jo tai po teisy-
bei ir krinta visa atsakomy-
bė už lietuvių spaudos už-
draudimą. Jei jis būtų rin-
tai išparodęs Muravjovui,
kad lietuviai turi savo lite-
ratūrą, kad ta literatura sie-
kia 1547 m., kad to viso vie-
nu plunksnos patraukimu
negalima išnaikinti, Murav-
jovas, kaippo protingas vy-
ras, be abejo, but atsisakęs
nuo savo projekto. Bet Mi-
kuckis bevelija pataikauti
Muravjovui ir ačiu to lenk-
palaikio pseudomokslis-
kiams nurodymams, 1864 m.
lietuviams spauda pasilieka
uždrausta.

Nuo to laiko lietuviškos
knygos Rusijoje nebeišėina.
Jos pradeda išeiti Prusose
ir Amerikoje, bet skaitosi už-
draustos. Kas gi lietuviams
daryti? "Mokykitės lenkiš-
kai, — atsako lenkai, — pirk-
tie lenkiškus elementorius,
lenkiškas maldaknyges, skai-
tykit lenkiškus laikraščius.
Už tai nėra jokios atsakomy-
bės, nei baumės. Lietuviška
knyga — tai lyg vogta ku-
melė: ją igijęs nuolatos turi
bijoties, kad žandaras neai-
timtų" (autentiška) ir t. t.

Na ir lietuviai palengvėl
reikalo prispirti (ypač ku-
rie toliau gyvena nuo Prūsų
rubežiaus), ima mokyti vai-
kus lenkiškai, pirkties len-
kiškus elementorius, maldą-
knes ir t. t., juo labiau,
kad įvairios ponios ir "pane-
lės" dažnai visai tai dovanai
duoda ir pačios skaityt mo-
kina.

Tuo būdu spaudos uždrau-
dimas atneša lenkams dve-
jopą naudą: iš vienos pusės
lenkai naudojami tuo uždrau-
dimu, idant sužadint lietu-
vių patrijotuose neapykantą
prieš rusus, tarydami: "Jūs
šniurojate ant lenkų, nie-
kinat senovinius sąryšius su
mumis. Koks gi jums iš to
pelnas? Ar rusai geresni?
Jie uždraudė jums spaudą,
o lenkai niekadų nedarė",
— iš kitos gi — tie patys len-

kai patylomis kur tik gali,
lenkina systematiškai ma-
žiau susipratusius lietuvius,
ypač Vilniaus vyskupijoje.

Tas lenkinimo darbas ei-
na ten juo sparčiau, nes visa
vilniškė bažnytinė hierar-
chija nuo senovės susideda
vien iš lenkų arba sulenkė-
jusių baltgudžių bei lietu-
vių. Vilniaus vyskupai ir
vilniškė Kapitula, ypač nuo
1794 m., kuomet Varšvos
revoliucionieriai barbariškai
nužudo Vilniaus vysk. Mas-
salskį ir jo koadjutorį vysk.
Kossakovskį, stengias buti
"gerais lenkais". Tan "ge-
ruman", kaip pigu suprasti,
visai neįeina rupinimos dvasi-
škais lietuvių reikalais. Bu-
dami patys lenkais ir dagi
"patrijotais", dvasiški vil-
niečių vadovai yra pratę
žiūrėti į Vilniaus vyskupiją,
kaipo į grynai lenkišką. Lie-
tuviai joje skaitos lašu juro-
je, quantie negligible. Ta-
tai ir neįstabu, jog ir skyri-
me kunigų į lietuviškiasias
parapijas visai neatsižiu-
rina į dvasinius bei kulturi-
nius lietuvių reikalus. Ypač
tai puola į aki artimiausiam
po pastaramjam lenkmečiui
periodė, kuomet Vilniaus
vyskupiją ima valdyti pla-
čiai pragarsėjęs prelatas
Žylinskis (1866). Menkapro-
tis, silpnabudis, žemo išauk-
lėjimo — šis valdytojas pa-
sirodo lygiai indiferentiškas
ir lenkam, ir lietuviams ir
pačiai katalikystei. Jis tik
vieną teturi rupestį — įtikti
tiems, kurie ji taip augštai
iškėlė. Jam liepia priimti ru-
siškus ritualus, įvest

slo. Rusiški ritualai nyksta, palikdami kaip pasekmę — neapykantą rusiškos kalbos tamsioje liaudyje. Lenkų kalba — kaip draudžiama bažnyčiose, virsta netik i tautinę, bet ir i bažnytinę šventenybę. Ji tampa pamatinu dogmatu naujos „polskos wiaros“, ji skaitos antra liturgiška kalba, beveik svarbesne už latiniškąją. Su kvailinti tamsūs baltgudžiai ir lietuviai mano naiviskai — su lenkiška kalba apgyne katalikystę. Tuo būdu lenkiškoji kalba stoja pas mus i vietą Bažnyčios dogmatų ir kanonų. Ji virsta vienatiniu kriterijumi katalikystės ir doros. Kovoji už lenkišką kalbą bažnyčioje, tai ir esitiktas katalikas, geras kunigas ir doras žmogus. Tegu tavo privatinis gyvenimas ir nekoks, tai niekis, — gausi pigiai visuomenės absoliucija. Pavyzdžiui čia gali būti to paties kun. Černiausio pranokėjas, kun. Piotravicius, kurs nors ir ne kažkoks maldininkas, tačiau vos tik viešai iškeikia ritualus ir ritualistus, tampa maž-ko ne i šventuosius iškeltas...

Taip tai palengvėl išsidirba Vilniaus vyskupijoje savotiškas kunigijos paskirstymas i dvi rūši: pirmojon priguli kunigai ritualistai, valdžios šalininkai, Bažnyčios priešinai, „judos“, kiton — tikri kunigai katalikai, bažnytinių teisių apgynėjai, kentėtojai už lenkišką kalbą. Pirmos rūšies — visi nedori, antros — visi dori. Asmeniškios dorybės pirmos rūšies kunigų nei kiek nemažina jų nedorybės; asmeniškios nedorybės kitos rūšies dvasiškių tėvų nei kiek nemažina jų dorybės. Tokia tai moralinė atmosfera randame Vilniaus vyskupijoje mirus Žylinskiui.

Po jo dvasiškoji valdžia patenka i energiškas vysk. Hryniewiecko rankas. Šis likviduoja ritualizmą ir bando bent kiek apkuopti vyskupiją nuo doriškų puvėsių, ypač kunigijos tarpe. Tą darbą pradeda nuo ritualistų, kaip labiausiai apšauktų. Ima juos nagan, teisia sulig kanonų ir net kai kuriuos išmeta iš Bažnyčios. Antroji gi rūšis pasilieka ne palytėta; juos mat, kaip ko votojus už lenkystę, pridengia prielanki jiems visuomenės opinija.

Trumpi periodai vysk. Au dzevičiaus ir Zdanavičiaus valdymo — jokių žymesnių permainų neatneša. Gal ir yra vienur kitur pirmynėiga, bet ji nežymi.

Toliaus bus.

Šiuomi pranešame visiems, jog mes atspaudėme iš naujo **TRUMPA KATEKIZMĄ**, taigi kurie pirmiau reikala-vote, tai dabar galesite gauti.

10 centų egzemplioris.

„Draugas“, 314 E. Market str., Wilkes-Barre, Pa.

PASKUTINIS DIDELIS PIKNIKAS,

Parengtas d-tės D. L. K. Gedimino, Meriden, Conn. Schuetzen Park'e 6 d. rugpiučio (August) 1911, pradžia pirmą valandą popietų. Prašome atsilankyti ant to puikaus pasilinksminimo, visus lietuvius ir lietuvaites, vietinius ir iš aplinkinių miestų. Bus puiki muzykė, užkandžiai ir gėrimai toki, kaip New York'o hoteluose; prie to bus laimėjimas laikrodėlio ir daug kitų zobovų. Kviečia Komitetas.

AUKOS ŠV. KAZIM. SE-SERŲ VIENUOLYNUI CHICAGO, ILL.

Kun. Pašukanis \$10.00.
Kun. Halaburda \$15.00.
Kun. Kolesinskas \$10.00.
Kun. E. Stefanavičia \$25.00.
Iš Dievo Apveizdos Parapijos, Chicago, Ill.

Stambesnės Aukos:

Žebrauskiutė R. 5.00, Stulpinas J. 5.00, Venckus Z. 2.00, Jerminaitė M. 2.00, Vaitkus K. 5.00, Širvidas A. 5.00, Monkus D. 5.00, Tana-nevičia M. J. 15.00, Balčaitis J. 2.00, Pondzevičius A. 2.00, Barėytė O. 2.00, Kimtys V. 5.00, Petkienė M. 3.00, Ša-kienė E. 3.00, Venckus S. 5.00, Pautaitis J. 2.00, Gri-goravičia F. 2.00, Stefanavi-čia A. 2.00, Ivanauskas A. 2.00, Jereminaitė M. 2.00, Stefanavičia A. 10.00, Jan-kauskytė K. 2.00, Gedvila V. 2.00, Vasilius A. 2.00, N. N. 3.00, Pupiesis J. 2.00, Ol-ševskis V. 2.00, Vaitkevičia A. 10.00, Druktenis K. 2.00, Steponaitis P. 2.00, Barkai-tė Z. 2.00, Lolen P. 3.00.

Po \$1.00:

Juknis J., Bernotas J., Jankauskas J., Žemaitis J., Žemlionaičiutė M., Gedvilas J., Kemdis A., Urbikas P., Gudaitis A., Šmukšta J., Ze-leckis V., Vitė P., Mozeris V., Bučis A., Pankauskas J., Videckis P., Jetavičia A., Jo-nušienė U., Barevičia A., Beržinis K., Trumpauskis A., Petrulis J., Paliulionis J., Saulukytė C., Jasis D., Černiauskas P., Dapkus P., Vežys K., Balčiūnas J., Gird-vainis P., Nugaraitė O., Kra-sauckis A., Palubinskis J., Grabliauskas J., Petrošius V., Višniauskas J., Paproc-ka I., Šunokas D., Sreba-lius A., Petrackis T., Moter-ju nas A., Plačaitė B., Petrai-kiutė B., Mikutaitis A., Ged-vilaitė A., Daugelia D., Gen-tilas D., Šveikauskis D., Ag-linskas J., Petreikis S., Su-ronas J., Šimkus T., Gabel K., Stasiutaitė P., Sertaus-kis A., Norušis M., Jonušis K., Užubalis A., Petrulis M., Bruža K., Venckutė O., Mo-tiejunas J., Vasiliauskas A., Kalvaitis J., Puzaras V., Juodis M., Vaivada D., Šim-kus A., Poleitis P., Majošius V., Gliozeris L., Staselis J., Pauksnis P., Mikalauskas A., Jenčauskis J., Butkus I., Linkevičia M., Kuškienė G., Burba A., Brazauskis J., Makutėnas K., Gedvilas A., Vespenderis P., Gedvilienė S., Gilvidis B., Petraitis Z., Blodykas P., Padžiūnas P., Dekonis P., Globys P., Steg-vilas J., Raneika A., Krušai-tė D., Marciukienė A., Pet-kus J., Krauzja J., Papilius P., Lauguris A., Petrulis J., Einikaitė A., Gerdauskis V., Šeštakas K., Arminas V., Olsaitė P., Kybašaitė J., Jur-gaitis J., Jonikas P., Luko-ševičius K., Jurkšas P., Ko-has A., Grigas A., Petrošai-tė J., Grigalis V., Birbilaitė J., Žukauskis D., Pečiulis A., Tvarijokas J., Kachanaus-kas V., Darvaitis A., Mala-kauskas J., Ježančiukė B., Greičikė A., Širvidas P., Ambrozus A., Jakaitis P., Sebastijonas A., Butkevičia P., Dužinskis D., Stasiū-laitis P., Šimokaitė A., Žutau-tas T., Musolka A., Petrulis V., Stoliaga J., Granckis J., Janušas K., Kareckas K., Čepulis A., Gilis A., Šimkus P., Tamulaitis A., Butkus B., Bubelis Z., Kalvelis J., Paužunas K., Vitkevičia L., Januška P., Šemaitis D.,

Matjošaitis J., Vasaitis P., Staliulionis P., Langis J., Na-nartonis J., Gavena J., Jana-vičia J., Lapinskas P., Šlepo-kas K., Jakubauckaitė P., Klusas K., Ladyga J., Pil-kis P., Lekevičia S., Jurgy-nienė V., Salickas J., Čizas Kun. I., Brazauskaitė A., Miliauskas K., Zuba P., Vaz-girdas J., Norvidaitė A., Čepulis J., Petrulis A., Budžius L., Lapinskas J., Kažiūnas P., Juzaitis K., Druktenis P., Nanortonis B., Balsys J., Želinskas V., Korza M., Valantigis M., Obiečiūnas A., Balys J., Žiekutė M., Dan-dura S., Januševičius A., Jušcytė P., Kravėikas T., Tamošaitis J., Gestautas J., Kazlauskas J., Ivanauskis J., Jazas J., Gerčius J., Lau-rynaitis V., Jarašiūnas B., Gudaitis J., Stoporas J., Za-lubas P., Levanovičia J., Kir-šanckis K., Baškys J., Venc-kus V., Montvila A., Dovidonis M., Macis J., Kailinskas D., Bučinskis J., Banaitie-nė E., Mačiulis P., Derkintis J., Kututis K., Lekavičia J., Zalba J., Valantinavičia L., Rimkus P., Genevičius A., Valintis J., Dovidaukas A., Bagdonas J., Baškys J., Ra-davičia K., Šlepokas V., Sa-mulionaitė V., Vabalas J., Šiuza A., Liknis K., Lekevi-čia P., Daugirdienė M., Kas-tėnas J., Darbužis J., Ado-maičiukė M., Jurčienė M., Klimas M., Daukšienė M., Norvidas P., Šimonaviče T., Petrulis P., Bruožis A., Ša-lyvė J., Musteika A., Birgio-la J., Dambrauskaitė M., Žemgulys P., Vaišvilas J., Mašionas J., Ežemkė Z., Šauklis K., Jurevičiutė Z., Skudas S., Ambrozaitis A., Šimkus A., Paulauskaitė B., Vaičiūskis J., Bailis V., Vitartaitė V., Strazdauskas I., Burneckis M., Čieras D., Dužinskis V., Gerčius V., Juškaitis J., Skrupskelaitė E., Balčiūnaitė K., Spiru-kaitis A., Paulenis A., Ra-vunkas J., Lauraitis P., Valys J., Firant A., Tamošaitis B., Grišius A., Poskus A., Bud-ginaitė V., Greivičia P., Al-gauskis P., Grikenis R., Kurpinskius J., Lekavičia L., Nakvošas J., Vidmantas A., Staniukė B., Kavaliauskas K., Ambrozus K., Baladins-kas A., Dulekis J., Benvišai-tė B., Vasmiauskis J., Šlepo-kas K., Senckus K., Vibren-tis K., Freiman J., Malinaus-kis J., Plonis J., Stakauskas A., Kairis J., Gedvilienė L., Pociūnas A., Zaramba V., Aštrauskis J., Šilenis K., Norvidas A., Šukys S., Ku-bilius P., Jarenaitė B., Bur-minas P., Guokas J., Norvi-tas J., Tekonis P., Puzaras J., Daukšas J., Žekonis P., Medaliūobis P., Raubienė M., Šauklaitė P., Dobrovols-kienė K., Vaičiūnas L., Ja-ryčia M., Antanaitis J., Bar-toševičia A., Čepulis K., Če-sonis J., Zaluba J., Aleksan-dravičiutė K., Sriubas A., Stankus I., Sakalauskas J., Eismonta S., Slezas K., Kar-čewskis K., Giedrikis J., Šimkunačiutė M., Kediū-nas P., Stokas V., Zalubas B., Sulekis A., Dalikas A., Zubriūtė U., Račiukaitis J., Urbanavičia V., Mikliūnas P., Vilius J., Vidmantas A., Mikševičia K., Siurna A., Bučikas M., Nazninskis K., Ambraziūnas P., Mažeika L., Lausaitis P., Kukutis A., Gedeminas A., Kukučiūtė K., Česaika P., Saunoris A., Sorplytė D., Virginis A., Radavičia J., Andrulaitis J., Bauba J., Liutkus A., Salic-kas A., Girskis P., Andriu-šius J., Zaluba J., Milleris K., Kukutis I., Greičiutė B.,

Morkus A., Kairyčė E., Bal-sis P., Dambrauskas I., Ka-valiauskas V., Kasparavi-čiutė A., Martynonis Z., Klemka P., Povilaitis M., Keturakis J., Jakubauskas J., Zubrys J., Spitlis J.
Smulkesnių aukų \$134.00.
Viso \$659.00.

Iš Montreal, Canada.

Nazaras P. \$2.00.

Iš Mt. Carmel, Pa.

Kun. Fr. Jakštys \$50.00.

Iš Chicago, Ill.

Bažnytinių Chorų Koncer-tas:

Bidgeport'e	53.75
Kensington'e	27.80
Šimkus J.	5.00
Širaškaitė E.	1.00
Štemplienė	5.00
Stefanavičius A.	10.00
Kun. A. Skripka	23.00
N. N. per kun. A. Ežers-kį	15.00

Vi so \$140.55

Kun. A. Staniukynas.

Aukos Lietuviškųjų Našlai-čių Prieglaudai, Chi-cagoje.

Iš Homestead, Pa.

Visockienė Rožė \$2.50

Iš Chicago, Ill.

N. N. per kun. A. Ežerskį \$15.00

Viso \$17.50.

„Draugo“ No. 26-me ap-skelbtų \$382.75

Sykiu viso: \$400.25
Kun. A. Staniukynas.
Kasininkas.

Klaidų atitaisymas.

23-čiam „Draugo“ num. tilpusioje mano korespon-dencijoje iš Rockford, Ill., įsiskverbė šios klaidos, kur sakoma: nupirko 4 lotus žemės ir pastatė bažnyčiukę, nėra paminėta, kas nupirko ir pastatė. Turi būt — vys-kupas nupirko ir pastatė. Toliaus, sakoma: Tarp susirinkusių prie bažnyčios vienas jaunas vaikėzas, apie 18 metų amžiaus, pradėjo vaikėžą kolioti. Dėl klaidos čia skaitytoji mintis nesuprantama. Turi būt: Tarp susirinkusių prie bažnyčios vienas jaunas vaikė-zas, apie 18 metų amžiaus, pradėjo nesvariai kalbėti, o šale stovintis žmogus pradė-jo vaikėžą kolioti.

Šiuomi atitaisau klaidą.

Dagiliuks.

Redakcijai prisiusti laiška.

Gerbiama Redakcija!

Meldžiu patalpinti šį pranešimą.

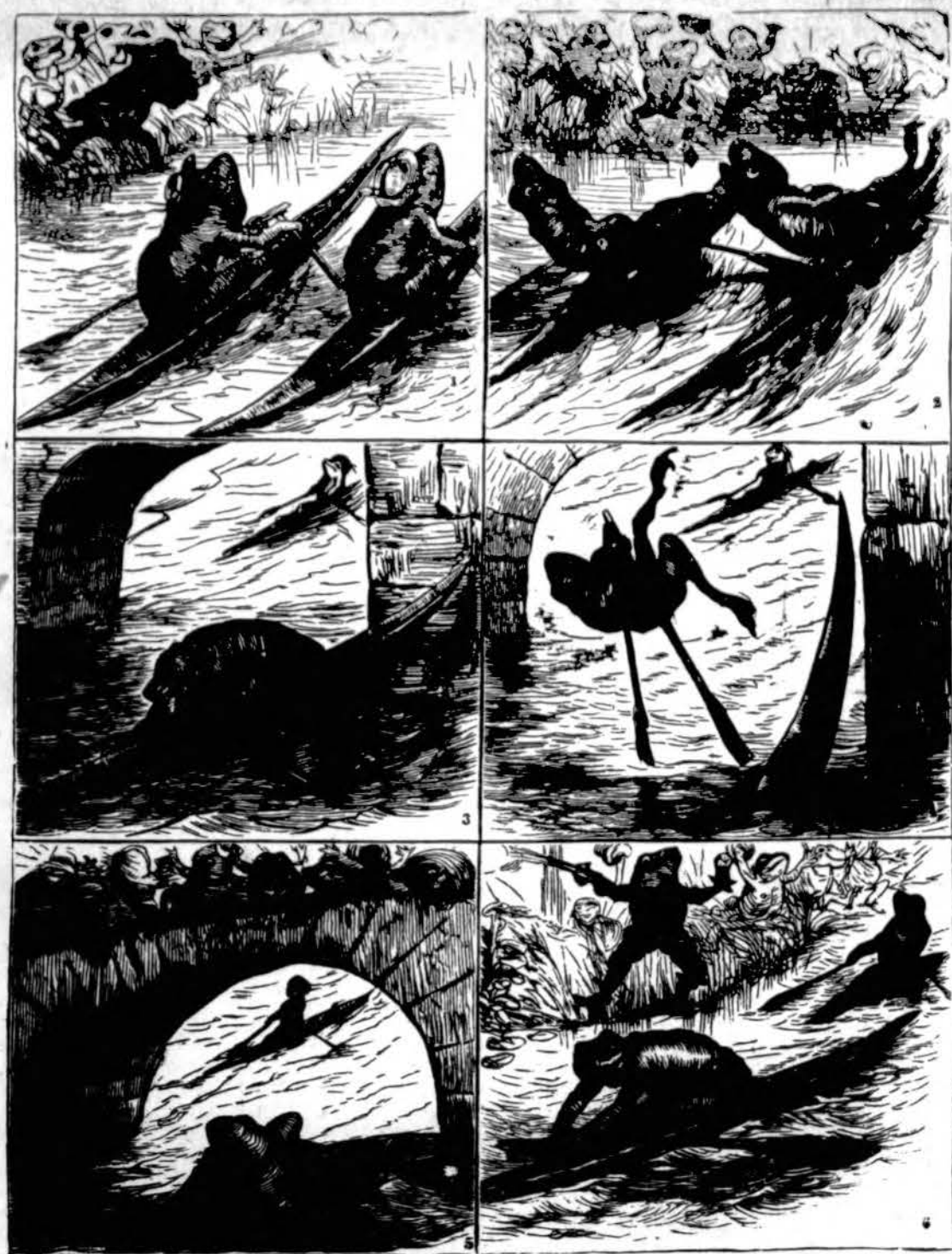
Aš, Juozas Remeikis, ke-liavau i Lietuvą iš Pitts-burgo, bet New Yorke likau apvogtas viename viešbutyje (kokiame? Red.) ant 480 dolių. New Yorke patekau i žydų rankas, nors buvau siųstas lietuviu agento...

Su guodone
Juozas Remeikis.

„MOTINĖLĖS“ SEIMAS.

Primenu, jog „Motinėlės“ seimas atsiliks šimet rugpiučio 2 d. 3 valandą popiet salėje No. 243 Roebing st., Brooklyn, N. Y. Visi nariai kviečiami seimam atvykti.

Kun. A. Kaupas.
Sekretorius.

Lenktynės.

H. Senkevičius. Janiuos.

Vertė P. S.

Bažnytkiemį Skurdžiūse po palaidojimui Kalikstienės buvo mišparai, o po mišparų pasilikto bažnyčioj dar keletas bobų, idant atgiedotų kelias giesmes. Buvo jau ketvirta valanda, bet kad žiemą tuolaik buna jau tamsu, tai ir bažnyčioj buvo tamsu. Ypatingai didysis altorius buvo jau visas tamsoj pas-kendęs. Tik dvi žvakės degė dar palei cimboriją, bet jų spingsanti šviesa vos galėjo apšviesti durelių paausini-mą ir kojas augščiau nu-kryžiatovoto Kristaus, per-vertas didele vinim. Galvutė tosios vinies atrodė, tartum didelis taškas, žibantis al-toriuje. Nuo kitų žvakių, tik-ką dar užgesintų, kilo dūmų posmeliai, pripildy-dami vietą už grotelių kve-pėjimu tikrai bažnytinio vaško.

Senis ir vaikiukas suki-nėjosi šalia altoriaus. Vienas šlavė, o kitas traukė nuo altoriaus laipsnių divo-nus. Valandose, kuomet bo-bos nustodavo giedot, gir-dėjosi piktas senio bumbė-jimas ant vaiko, arba balado-jimas žvirblių i apneštus sniegu langus.

Bobos sėdėjo suoluose ar-čiau prie durių. Ten butų buvę dar tamsiau, kad ne keletas lajau žvakių, kurių šviesa lengvino boboms skai-tymą iš knygų. Viena tu žvakių apšvietė gana aiškiai vėlavą su paveikslu nusi-dėjėlių ugnyje ir tarp vel-nių. Ant kitų vėlavų nega-lima buvo pažinti paveikslų.

Bobos, ne giedodjo, bet greičiau bumbėjo mieguis-tais ir nuilsusiais balsais giesmę, kurioje dažnai atsi-kartodavo žodžiai:

„Kada ateis mirimo ady-na“

Toji bažnyčia, paskendus tamsoj, vėlavos kyšančios prie suolų, senos su pagel-tusiais veidais moteris, spingsanti, tartum tamsa prislėgti, žiburėliai, tas vis-kas davė labai paniurusią išvaizdą, net baisią; tą iš-vaizdą didino paniurę laido-

tuvų giesmės žodžiai.

Tarpais visiškai nustoda-vo giedot: viena bobų atsi-stodavo suole ir pradėdavo drebanti balsu: „Sveika Marija, mylistos pilna“ — o kitos pagriebdavo: „Vieš-pats su tavimi ir t.t.“ — o kad buvo tai diena Kalikstienės laidotuvių, taigi kiek-vieną „Sveika Mariją“ baig-davo žodžiais: „amžina atil-si dovanok jai Viešpatie, o šviesybė amžinoji tegul jai šviečia“.

Kalikstienės duktė Ma-riukė sėdėjo suole šalia vien-os senos bobos. Ant kapo jos motinos krito dabar ten minkštas sniegas, bet mer-gaitė neturėjo daugiau, kaip dešimts metų, tai-gi atrodė, kad negali dar su-kryžiatovoto Kristaus, per-vertas didele vinim. Galvutė tosios vinies atrodė, tartum didelis taškas, žibantis al-toriuje. Nuo kitų žvakių, tik-ką dar užgesintų, kilo dūmų posmeliai, pripildy-dami vietą už grotelių kve-pėjimu tikrai bažnytinio vaško.

Senis ir vaikiukas suki-nėjosi šalia altoriaus. Vienas šlavė, o kitas traukė nuo altoriaus laipsnių divo-nus. Valandose, kuomet bo-bos nustodavo giedot, gir-dėjosi piktas senio bumbė-jimas ant vaiko, arba balado-jimas žvirblių i apneštus sniegu langus.

Bobos sėdėjo suoluose ar-čiau prie durių. Ten butų buvę dar tamsiau, kad ne keletas lajau žvakių, kurių šviesa lengvino boboms skai-tymą iš knygų. Viena tu žvakių apšvietė gana aiškiai vėlavą su paveikslu nusi-dėjėlių ugnyje ir tarp vel-nių. Ant kitų vėlavų nega-lima buvo pažinti paveikslų.

Bobos, ne giedodjo, bet greičiau bumbėjo mieguis-tais ir nuilsusiais balsais giesmę, kurioje dažnai atsi-kartodavo žodžiai:

„Kada ateis mirimo ady-na“

Toji bažnyčia, paskendus tamsoj, vėlavos kyšančios prie suolų, senos su pagel-tusiais veidais moteris, spingsanti, tartum tamsa prislėgti, žiburėliai, tas vis-kas davė labai paniurusią išvaizdą, net baisią; tą iš-vaizdą didino paniurę laido-

tę priglaus ir nors virtuvėj leis gulėti.

Taip kalbėdamas ėjo per prekyvietę i smuklę. Temo kaskartą labiau. Dangus bu-vo aptrauktas debesiais, o oras buvo persunkęs drėg-numu ir šlapiu sniegu. Nuo stogų varvėjo vanduo, ant prekyvietės-gi buvo bala, pasidarius iš sniego ir šiau-dų. Bažnytkiemio apdras-kyti ir suvarge nameliai at-rodė paniurusiai, taip kaip ir bažnyčia. Kai kuriuose languose matėsi dar žibu-riai; bet judėjimas jau tylo, tik smuklės žaidė kokį tai šoki katarinką.

Žaidė pritraukimui, nes viduryj nieko nebuvo. Bobos, ėjo, išsigerė degtinės, o Ku-likienė davė ir Mariukai pusę stiklelio, sakydama:

— Te, išsigerk, našlaitėle. Nematysi jau tu niekur ge-ro. Žodis: našlaitė, priminė boboms Kalikstienės mirtį, Kopustienės kalbėjo:

— I jus, Kulikienė! Išsi-gerkite! O, mano brangieji, tik iš karto ją sugriebė, nei žodžio ištart nesuspėjo, kol kunigas atėjo klausyti, jau buvo šalta.

Kulikienė-gi ant to:

— Seniai jau aš jai sa-kiau, kad ji plonai verpia. Pereitą savaitę atėjo pas mane, o aš sakau: — Ei, Ka-likstienė, Kalikstienė, ati-duokit vėlyk Mariukę i dva-rą. O ji sako: vieną dukrelę turiu ir neduosiu. Bet jai graudu pasidarė, ir ji pra-dėjo verkt, o paskui i kance-liariją pas vaičą nuėjo, kad tas popieras kas link lauko turėt tvarkoj. Užmokėjo ke-turis auksinus ir šešis skati-kus. Bet sako: dėl vaiko nie-ko nesigailiu. O tu sesele! O akis tai buvo taip išsivertę, o numirus tai dar labiau bu-vo išsivertę. Norėjo jai už-merkt, tai negalėjo. Pasako-jo, kad ir numirus i vaiką žiūrėjo.

— Išsigerkiva iš tos gai-lesties puskvortė!

Katarinka vis žaidė tą pa-tį šoki. Bobos pradėjo tru-puti mąstyti. Kulikienė gai-lestingu balsu vis kartojė: „nabagėlė, nabagėlė!“ O Kopustienė atsiminė mirtį savo velionio vyro.

— Kaip mirė — kalbėjo Seka ant 7 pusl.

OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

Ir taip perleido Oliveris tą dieną ir daugelį kitų dienų. Nematė jis nieko nuo ankstybo rytė iki pusiauaktų ir ilgas valandas buvo pasilikęs su savo mintimis, kurios vis da besisukindamos apie anuos geradėjus ir apie nuomonę, kokią jie seniai apie jį išsidirbo, — iš teisybės buvo liudnos.

Praslinkus kokiai savaitei, žydas paliko kambario duris jau atraktintas, ir Oliveris turėjo liuosybę vaikščioti po visus namus.

Namai buvo labai apieisti. Kambariai ant viršaus turėjo augštus medinius kaminus ir dideles duris. Sienos buvo išmuštos popieroms, lubos išmargintos. Nors jos buvo jau pajudę nuo dulkių ir nešvarumo, bet nešiojo ant savęs pėdsakius visokių pagražinimų. Iš to visko, Oliveris spėjo, kad labai seniai, pirmiau, ne kaip senis žydas da buvo užgimęs, tie namai turėjo prigulėti geresniems žmonėms, ir gal kitados buvo linksmi ir gražūs, nors dabar išrodė taip baisiai ir biuriai.

Sienų ir lubų kampuose vorai įsitaisė sau tinklus. Kaip kada, Oliveriui negarsiai įėjus į kambarį, per grindis perbėgdavo pelė ir nusigandus skubindavosi į savo skylę. Išskyrus tuos, nebuvo tenai jokio gyvo sutvėrimo. Tankiai, kada jau sutemdavo, ir Oliveris jau pailsdavo besivalkiodamas iš kambario į kambarį, tada susiriesdavo pas priemenės duris, vedančias į gatvę, kad tik kuorčiausia buti prie gyvų žmonių. Ir tunėdavo tenai, kol nesugrįždavo žydas, arba vaikai.

Visuose kambariuose sutrėšę langinės buvo sėdariai uždarytos ir štangos, jas prilaikančios, buvo giliai įsuktos į sienas. Vienatinė šviesa veržėsi tik per viršutinius langų plyšius, nuo ko stobos buvo labai nuliudę ir apsiautos navatnais šešėliais. Ant pat viršaus buvo vienas langas be langinių; ir pro jį Oliveris žiūrėdavo nuliudęs per daug, daug valandų; bet nieko iš ten negalėjo matyti, tik susimaišiusią kruvą namų, kaminų suodinais galais ir sulaužytų stogų. Kartais, teisybė, pasirodydavo kokia susivėlus galva, žiurinti iš tolimų namų pasienių, bet vėl tuojau išnykdavo. Ir kadangi Oliverio langas buvo užkaltas ir pajudėdus nuo lietaus ir dumų, tai tik per jį galėjo pamatyti arba tiek turėjo progos buti pamatytu ir išgirstu, kiek butų jos turėjęs, gyvendamas šv. Povilo katedros bokšte.

Vieną apypietę, Sukčius ir Bates turėdami paskirtą ant nakties darbą, sėdėjo namie. Pirmiau paminėtasis ponaitis paėmė sau į galvą įpatinę norą — papuošti savo ypata (prie ko jis, reik jam atiduoti teisybę, suvis neturėjo įgimtos silpnybės) ir tuo siekiu jis teikėsi paliepti Oliveriui padėti jam pasirėdyti.

Oliveris net per daug troško buti kam nors naudingų; net per daug nudžiugo, kad galėjo pažiūrėti į kokius nors, kad ir negerus veidus. Jis labai gėidė prie jų prisigerinti, jei tik galėjo tą atlikti kokių nors geru keliu, — taigi ne kiek nesipriešino tam palieptimui. Jisai išsyk išreiškė savo sutikimą ir Sukčiui sėdint ant stalo, atsiklaupė ant grindų ir užsiėmė darbu, kurį Sukčius pavadino "valymu tryptimo dežučių". Tas išsireikšimas, išverstas į paprastą anglų tarmę reiškė šveitimą jo kurpių.

Ar tai buvo pajautimas liuosybės ir neprigulmybės, kurį protingas sutvėrimas privalo turėti, sėdėdamas sau ant stalo, rudydamas pypkę ir kraipydamas savo kojas šen ir ten, tuosyk, kada nušveitimui savo kurpių net neprisirėngia jų nusianti, ir vėl paskui apsiauti, idant nepritraukus savo svajonių; ar tai gardumas tabako, glos-tančio Sukčiaus jausmus; ar tai skanumas alaus, kurs suminkštino jo mintis, — gana to, kad jis matomai buvo padažytas sriuboje romano ir prakilnumo, kurie abelnai nebuvo jam įgimti. Trumpą valandėlę Sukčius užsimastęs žiūrėjo ant Oliverio ir pakėlęs galvą, tykiausiai atsiduso ir atsiliopė pusiau į save ir pusiau į ponaitį Bates'ą:

— Kaip tai gaila, kad jis ne drąsuolis!

— Ah! — atsakė Charles Bates; — jis nežino, kas jam gerai.

Sukčius vėl atsidusėjo ir ėmėsi už pypkę; tą patį padarė ir Charley Bates. Abudu rukė porą minučių tylėdami.

— Menu, kad tu nei nežinai, kas tai yra drąsuolis? — užklauskė Sukčius nuliudusiai.

— Man rodos, kad aš žinau, — atsakė Oliveris, pakėlęs akis. — Yra tai — tu esi toks, ar ne? — užklauskė Oliveris susilaukęs.

— Žinoma, aš toks esmi, — atsakė Sukčius, — ir per nieką laikau buti kuo kitu.

Išreiškęs tą nuomonę, p. Dawkins smarkiai užsimaukė ant šalies savo mučę ir pažiūrėjo ant ponaičio Bates'o lyg norėdamas pasakyti, kad labai save pažemintų, jei išsireikštų kitaip.

— Aš esmi toks, — atkartoję Sukčius. — Toks yra Charley, toks pats Faginas, ir Sikes, ir Nancy ir Betsey. Męs visi tokie — net iki šuniui. Tas tai jau paskutinis.

— Ir mažiausia gauna pamokslų, — pridurė Charles Bates.

— Jis net nelotų iš baimės buti pasmerktu, jei jį pastatytum į liudininkų skyrių. Ne, jei net jį tenai pri-rištum ant visos nakties be edesio, — tarė Sukčius.

— Nei truputį, — pridurė Charles.

— Puikus tai šuva. Gal jis nemoka baisiai pažiūrėti į koki nors svetimą paukštį, jei tas dainuoja, ar juokiasi jo draugėje? — kalbėjo toliau Sukčius. — Gal jis neurzgia, išgirdęs ką griežiant ant smuiko? Gal jis myli kitus šunis, kitoniškai už jį išauklėtus? Oh, ne!

— Jisai krikščionis iš visų pusių, — tarė Charles.

Tas buvo pasakyta tik pagyrimui šuns gabumų, bet tas taipgi butų tikė ir kitokių prasmėje, jei tik Charley

Bates butų apie tai žinojęs.

Nes daug yra ponų ir ponų, kurie skaito save pilnais krikščioniais, o tarp kurių ir Sikes'o šuns yra daug smar-kaus panašumo.

— Taigi, taigi, — tarė Sukčius, grįždamas prie to, nuo ko buvo pradėjęs ir kalbėdamas visu savo amato rim-tumu, kuriuo buvo pažymėti visi jo darbai

— Bet tas viskas nepaliečia šito čia nenunokėlio.

— Suvis ne, — tarė Charles Bates. — Oliveri, dėlko tu nepristoji prie Fagino.

— Ir nesugriebi sau laimikio? — pridurė Sukčius nu-sišypsojęs.

— Galėtum surinkti turtą ir smagiai sau gyventi: kaip ir aš žadu padaryti pirmą ateisiantį metą, peršokus keturiasdešims antrą utarninką po Trejybės ne-dėliai, — tarė Charles Bates.

— Aš to nenoriu, — tarė bailiai Oliveris: — verčiau, norėčiau, kad jie mane paleistų. Aš — aš — norėčiau sau eiti.

— Bet Faginas to nenorėtų — tarė Charles.

Oliveris per daug gerai tą žinojo; bet manydamas, kad butų pavojainga aiškiau savo jausmus išreikšti, jis tik atsidusėjo ir toliau šveitė kurpes.

— Eit! — suriko Sukčius. — Ugi kur tavo drąsa? Ar tu neturi jokios puikybės?

Ir tu eitum ir klausytum tų savo prietelių?

— Oh! mesk tą į šalį! — tarė ponaitis Bates, ištraukęs porą šilkinių skepetaičių ir pametėjęs jas ant spintos, — tai per daug niekanga!

— Aš taip negalėčiau, — tarė Sukčius su puikiu pasi-biaurėjimu.

— Bet judu galite apieisti savo draugą ir duoti jam nukentėti už judvių kaltes, — tarė Oliveris, pusiau nu-sišypsojęs.

— Tas viskas buvo padaryta iš atžvilgio ant Fagino, — tarė Sukčius, pamojęs pypkę. — Nes gaudytojai žino, kad mės dirbame išvieno, ir jis butų įklimpęs, jei mudu nebu-tuva ištrūkę. Toks buvo reikalas, ar ne, Charley?

Ponaitis Bates pritariančiai linkterėjo ir norėjo atsi-liepti, bet atmintis Oliverio bėgimo taip netikėtai ant jo už-ėjo, kad dumai, kuriuos buvo įtraukęs susimaišė su juoku ir nuvėję į jo galvą, iš ten į gerkle, ir sukėlė kosulį su trep-sėjimu, kas viskas tęsėsi apie penkias minutes.

— Žiurėk čia, — tarė Sukčius, ištraukęs pilną sauja šilingų ir puspenių. — Matai, koks linksmas gyvenimas. Kas tau rūpėsio, iš kur tas viskas ateina? Nagi, pagriebk! Ten da yra tokių daugiau, iš kur aš paėmiau. Nenori? O tu brangus lėkštagalvi!

— Išdykėlis, ar ne, Oliveri? — užklauskė Charles Ba-tes. — Jis bus patemptu, ar ne?

— Aš nežinau, ką tai reiškia? — atsakė Oliveris.

— Tas šitaip darosi, seni, — tarė Charley. Tą sakya-damas ponaitis Bates paėmė skepetaitę už galo ir laikyda-mas ją ant oro, palenkė savo galvą ant peties ir išleido per dantis navatną balsą. Tuomi parodė, kad patempimas ir pakorimas yra vis tas pats.

— Matai, ką tas reiškia, — tarė Charley. Tik žiurėk, kaip jis vėpso, Jonai! Aš niekadoms nemačiau tokio puikaus sėbro, kaip šits vaikas. Jis mane užkandis į smert, aš tą žinau. — Prisiijuokęs gana, Charles Bates ašaromis akyse vėl ėmėsi prie pypkės.

— Blogai tave išauklėjo, — atsiliopė Sukčius su pasi-gerėjimu apžiūrėjęs savo kurpes, kurias Oliveris jau pa-baigė valyt. — Bet Faginas vis ką nors iš tavęs padarys, arba tu busi pirmas, kurio jis negalėtų sunaudoti. Tu ver-čiau pradėk tuojau, nes vis tiek dirbsi tą darbą greičiau, ne kaip tau rodos. Tu tik berikalo gaisuoji, Oliveri.

Ponaitis Bates sudrutino tą patarimą keletu doriškų pamokinimų iš savo galvos, kuriuos pabaigęs, jis drauge su savo sėbru p. Dawkinsu ėmė puikiai aprašinėti visus tokio gyvenimo smagumus, kada-ne-kada patardami Oliveriui, kad geriausia jis padarysiąs, jei ilgai nelaukda-mas užsitarnaus ant Fagino malonės tokiomis lygiais bu-dais, kaip ir jie patįs.

— Ir išikalk ant visados į savo snapą, Nolly, — tarė Sukčius, išgirdęs, kad apačioj' žydas atrakina duris: — jei tu neimsi sparnelių nei barškučių—

— Kas per nauda kalbėti tais žodžiais! — pertraukė Charles Bates: — jis nežino, ką jie reiškia.

— Jei tu neimsi skepetaičių, nei laikrodžių, — tarė Sukčius, nužeminęs kalbą iki Oliverio supratimo, — tai kitas paukštis juos paims; taip kad tas, kurs jų nustos, išeis ant to kuoblogiausia, lygiai kaip ir tu; ir nieks nei per pusę plauko neišeis geriau, išskyrus tą, kurs juos paė-mė, — ir tu turi tokią pat tiesą imti tuos daiktus, kaip ir aniejie.

— Žinoma, žinoma! — tarė žydas, kurs įnėjo nepatė-myntas Oliverio.

— Viskas yra tik lukšte, mano brangus, lukšte, pa-mink Sukčiaus žodį. Ha! ha! ha!

Patvirtinęs Sukčiaus saprotavimą tais žodžiais, senis patrynė rankas ir kvatojo, gerėdamasis savo mokinio pa-žangumu.

Tą vakarą pasikalbėjimas tuo ir pasibaigė, nes žydas parėjo namon draugijoje panos Betsey ir kito ponaičio kurio Oliveris dar nebuvo matęs ir kuris tapo Sukčiaus perstatytas, kaip Tomas Chitlingas. Tas ponaitis valan-dėlė buvo užtrukęs priemenėje, kad suteikti panaitei ke-lėtą meilumą, ir dabar tik įnėjo.

P. Chitlingas metuose buvo vyresnis už Sukčią, — ga-lėjo eiti jau aštuoniolikta žiemą; bet apsiėjime jo su Suk-čium pažym buvo nekuris paguodonės laipsnis, kuo jis parodė, kad jaučiasi šiek tiek žemesniu kas link gabumo ir patyrimo tam svarbiam amate.

Jis turėjo mažas, žibančias akis ir buvo raupuotas; dėvėjo šeškinę kepurę, juodą žiponą, taukuotas barkani-nes kelines ir žiursta. Išteisybės, tai jo drabužiai reika-lavo pataisymo, bet jis išsisteisino prieš draugiją paaiški-nęs, kad jo "laikas" pasibaigė tik valandą atgal; ir kad nešiodamas per šešias savaites valstijos drabužius, jis neturėjęs laiko apsirūpinti apie tikruosius ukės parėdus.

P. Chitlingas smarkaus piktumo ženklais taipgi pridurė, kad naujas budas išrukinimo tenai drabužių buvo praga-riškai priešingas konstitucijai, nes išdegindavo rubuose skylės, ir jokio užtai pabaudimo valsciui negalima buvo išrasti. Tą patį patėmijimą jis padarė ir apie navatną plaukų karpymą, kas, anot jo, visiškai buvo nelegališka. P. Chitlingas užbaigė savo šneką tuo pranešimu, kad jis per keturiasdešimts dvi dienas sunkaus darbo nieko ne-buvo ėmęs į burną, ir kad jis supleskėtų jei nėra taip sausas, kaip kalkių kibiras.

— Oliveri, kaip tau rodos, iškur šits ponaitis sugrįžo? — užklauskė žydas šypsodamasis, vaikams tuosyk padėjus ant stalo bonką gėrimo.

— Aš — aš — nežinau, pone, — atsakė Oliveris.

— Kas jis per vienas? — užklauskė Tamas Chitlingas, paniekinančiai dirstelėjęs ant Oliverio.

— Tai mano jaunas prietelius, mano mielas, — at-sakė žydas.

— Tai jo laimė, — atsakė vaikas, žymiai pažiūrė-jęs į Faginą. — Tiek to, iškur aš parėjau, mažiuk. Tu dar ten atrasi kelią gana greit, galiu kirsti iš laižybų!

Vaikai juokėsi iš to smagaus atrėmimo. Pajuokavę da kiek iš to paties dalyko, jie pasikugždėjo kasžinką su Faginu ir išėjo lauk.

Da pašenkėjęs su naujai atvykusiu vaiku kelis žo-džius nuošaliai, Faginas atsisėdo su juo pas ugnį ir liepęs Oliveriui prisislinkti, ėmė šnekėti apie dalykus, labiausiai tinkančius klausytojams. Buvo kalbėta apie didį nandin-gumą jo amato, apie pažangumą Sukčiaus, meilumą Char-les'o Bates'o ir duosnumą paties Fagino. Galutinai tie dalykai tapo apkalbėti iš visų pusių, ir p. Chitlingas, iš-buvęs kelias savaites pataisymo namuose, pradėjo rodyti pailsimo ženklus. Pana Betsey taipgi prasišalino ir pali-ko draugiją pasilsėti.

Nuo tos dienos retai kada Oliverį palikdavo vieną. Jis beveik nuolatos sėbravo su vaikais, kurie kasdieną žaisdavo su žydu po senovei, ar tai jų pačių išsilavinimui, ar tai Oliverio naudai, — žydas tą žinojo geriausia. Kaip kada senis jiems pasakodavo apie vagystes, atliktas jo pa-ties jaunose dienose, pridėdamas tenai tiek žingeidžių ir juokingų atsitikimų, kad Oliveris negalėjo daturėti nesi-juokės, ir parodė, kad labai buvo tuo užimtas, nežiurint ant geresnių jo jausmų.

Trumpai kalbant gudras senis žydas turėjo vaiką sa-vo spąstuose. Per atskyrimą jo nuo žmonių ir liudnas apstovos, prirenęs vaikisčio protą prie to, kad nemylėtų kitokios draugijos, kaip tik savo nuliudusias mintis, da-bar jisai išpalengvo varvino Oliverio širdin nuodus, kurie, kaip jis minė, turės užteršti ir perdirbti vaikisčio sielą — ant visados.

XIX.

Kuriame apsvarstyta ir nutarta svarbus planas.

Buvo tai šalta, lytinga, su vėju naktis, kada žydas, drūčiai užsisėjęs viršutinius trimyčius ant savo dreban-čio kuno, ir pastatęs apyaklę iki ausų, kad suvis nebuvo matyt apatinės jo veido dalies, — išlindo iš savo guolio. Palaukęs ant slenkščio, kol duris nebuvo užrakintos ir už-stumtos, ir paklauses, kol garsas vaikų žingsnių nenutilo, — jis pasileido eiti gatve kuogreičiausia.

Namai, kuriuose Oliveris buvo laikomas, gulėjo netoli nuo Whitechapel. Žydas valandžiukę pastovėjo ant kam-po gatvės ir apsižiūrėjęs atsargiai aplinkui, perėjo per kelią ir traukė Spitafield'o linkon.

Storas purvynas pridengė akmenis; juodos miglos apsiaupė gatves, lašai lietaus sunkiai krito ant žemės, — ir viskas išrodė šalta ir šlapia. Rodėsi kad tik tai tokia naktis buvo tinkanti panašioms sutvėrimams, kaip žydas, rengties kelionė. Slinkdamas paslaptoms pirmyn, taiky-damasis pro sienas ir duris, tas baises senis rodėsi panašus į koki būrų driezį, šliaužiantį tamsoje per purvyną, lyg jieškantį kokio riebaus ksnio maistui.

Jis sukino savo kelią per daugelį siaurų supainiotų gatvių, pakol nepriėjo Bethnel Green; nuo ten staiga pa-sukęs po kairei, jis ilindo į sietyną mažų, purvinių gatviu-kių, kurių yra daug toj' tankiai apgyventoj' dalyje.

Žydas, matomai, per daug gerai buvo susipažinęs su vieta, per kuriąėjo, kad suklysti nuo nakties tamsos, ar nuo supainioto kelio. Jis sparčiai perėjo kelias gatves ir takus, ir antgalo, pasuko į vieną, ant kurios žibėjo viena tiktai liampa, ir ta pati anam, toliman gale.

Ant tos tai gatvės jis pabarškino į duris vienių namų ir ištarsęs kelis žodžius atidariusiam duris žmogui, užlipo tiesiog ant viršaus.

Dasilytėjus jam klingio, pradėjo urgzti šuo, o žmo-gaus balsas užklauskė, kas ten yra.

— Tik tai aš, Bill; tik aš, mano brangus, — tarė žydas, iškišęs galvą pro duris.

— Tai lysk į vidų! — tarė Sikes. — Gulk, kvailas gy-vulų! Ar nepažįsti to velnio, dėlto, kad jis apsilvilkęs bur-ka?

Turbūt šuo buvo prigautas paviršutiniaus p. Fagino rubais; nes kada žydas nusivilko ir metė trinyčius ant ke-dės, tai šuo sugrįžo į kampą, iš kurio buvo pakilęs, ir vuo-degos mosykavimu parodė, kad yra tiek užganėdintas, kiek tik jo gimtis jam leidžia.

— Tai ką? — tarė Sikes.

— Taigi, mano mielas, — atsakė žydas. — A! Onytė! Tą jos užtėmijimą žydas ištare lyg su abejone, nežino-damas, kaip bus priimtas, nes p. Faginas ir jo jauna pažis-tama da nesimatė nuo to laiko, kada ji užtarė už Oliverį.

Bet visa abejonė apie tą dalyką greit buvo prašalinta mer-ginos apsiėjimu. Ji nukėlė savo kojas nuo krosnės groty, ir atstumus atgal savo kedę, užkvietė Faginą prisislinkti prie ugnies, nieko daugiau nesakydama; nes išteisybės buvo tai šalta naktis.

Toliaus bus.

„Draugo“ Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.

K. Strumskas,
190 High st.,
Brooklyn, N. Y.

Juozas Mališauckas,
Forest City, Pa.

T. Kizievich Box 167,
Minersville, Pa.

M. Karbauckas, 52 G. st.,
So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S.
Allegheny, Pa.

J. Bartoševiče,
4417 Marshfield ave.,
Chicago, Ill.

M. Urbanavičė, Box 33,
Thomas, W. V.

J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.

J. Versiackas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Juozas Akevičius, P. O.
Silver Creek, Pa.

Vincas Stasevičė,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, Mich.

Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.

P. J. Miller,
Lithuanian Store,
Athol, Mass.

Pr. S. Karzonas,
2422 W. 69th st.,
Chicago, Ill.

St. Petruškevičė,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.

M. K. Petrauskas,
415 Middle st.,
Kenosha, Wis.

A. Urbonavičė,
329 River st.,
Plymouth, Pa.

Juozas Podžukynas,
1338 So. Canal St.
Chicago, Ill.

Dcm. M. Andrulionis,
65 Davidson st.
Lowell, Mass.

Ant. Tuškenis Box 116
Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.

Jonas Ramanauckas
135 Ames st.,
Brockton, Mass.

B. P. Miškinis,
Box 124, 35 Arthur st.,
Montello, Mass.

F. B. Versocky,
257 So. 33rd st.,
So. Omaha, Neb.

Stanislovas J. Šaban,
Box 239, Lewiston, Me.

Pr. F. Juškevičė,
131 Jackson st.,
Lawrence, Mass.

Jonas Galeckas,
109 So. 3rd st.,
Brooklyn, N. Y.

Kun. A. Ežerskis,
5447 S. Wood st.,
Chicago, Ill.

Kazys Matukevičė,
1742 Nay Aug ave.,
Scranton, Pa.

— tai taip dejavo, taip dejavo, taip dejavo — ir kas-
sykis ištesdama balsą, nenom-
roms įėjo į dainavimą pagal
katarinkos taką, o paga-
lios, iširėmus į šonus pradė-
jo pagal šokio gaidą dainuoti.
“Dejavo, dejavo, dejavo,
ti-dra-la-la — dejavo!”
Pagalios staiga pradėjo
verkti, davė grajikui šešis
skatikus, ir da išsigėrė deg-
tinės. Kulikienė taipogi su-
sigraudino, bet kalbėjo tik
su Mariuka.

— Atmink, našlaite —
tarė, — ką tau sakė kunigė-
lis, kaip tavo matušė žemė-
mis bėrė, kad tave sergsti
janiuos (aniuos) sargas.
Čia staiga nutilo, apsidai-
rė aplinkui, tartum nusiste-
bėjus, paskui pridūrė su ne-
paprasta energija:

— Kad sakau, kad janiuo-
las, tai janiuos!

Niekas neprieštaravo.
Mariutė, mirkčiodama savo
vargšėmis kvailomis akutė-
mis, atsidedus, žiūrėjo į bo-
bą. Kulikienė kalbėjo to-
liau.

— Tu esi našlaitė, tai blo-
gas prie tavęs neis! Našlai-
tės sergsti janiuos. Jis yra
geras. Te tau dešintuką.
Kad ir pėsčia eitum į dvarą,

Tikras Lietuviškas Agentas.

Malonų viengėnėliu lietuviui ir lie-
tuviu! Jei norit turėti lengvą ir lai-
mingą kelionę į seną tėvynę Lietuvą ir
nenori būti nukriauštas atvažiuojęs
New Yorkan, tai kreipkitės tiesiog pas
G. Bartašius. Jis visiems žinomas geras
žmogus, užlaiko du ofisus: vieną Bos-
tone, antrą New Yorke. Parduoda
laivakortes į visas pasaulio dalis ant
draužiųjų ir greičiausių laivų ir už
pigiausias kainas. Siūniamas pinigų ir
išmaišome ant amerikoniškų. Parupi-
name guberniskus pasportus iš Konsu-
lio. Pasmadome keleiviams kambarius
dėl nakvyntės ir suteikiame kiekvienam
visokias svarbias žinias uždyką.

GEO. BARTAŠIUS,
Agentas,
261 W. Broadway, So. Boston, Mass
558 Broom str., New York City.

RUPTURA

Išgydyta greitai, be pa-
vojais ir ant visados.

Be peilio ar operacijos.
Diržai numesti ant visados.
Visiškas gvarantuotas išgydi-
mas ruptūros (abiejų ličių), senų
ar jaunų nepaisant, kaip ilgai ser-
gate, gyda be peilio.
Dr. O'Malley naujas spąsabas
gydymo yra visai nepavojingas,
be piauštimo, be skausmo, be ope-
racijos, be atsitraukimo nuo už-
siėmimo.
Nereikia jokių diržų kada išgy-
dau. Gvarantuotoji užganėdinima.
Dėkingi žmonės prisutintinėja
padėkavones kas dien. Suvirš 500
ligonių išgydžiau praėitą metą.

Dr. Alex. O'Malley
158 Washington St.,
WILKES-BARRE, PA.

Kur lietuviškai ir lenkiškai su-
sikalbama ir susirašoma.
Suviršum 30 metų daktaravi-
mo. Mieste Wilkes-Barre mūsų
glaunas ofisas. Prisiųsk 2c. mar-
kę, o gausi knygutę apie rupturą
dykai.

HEIGHTS DEPOSIT BANK

Kampas E. Market ir Hancock Sts.
WILKES-BARRE, PA.

Moka 3-čią nuosimtį nuo sudėtų pinigų ir ima pini-
gus ant suėdymo nuo dolerio ir augščiau.
Siunčia pinigus in visas svieto ša-
lis.
Atdara nuo 9-nių iki 3-jų po pietų; subatomis—
nuo 9-nių — 12 ir nuo 7 iki 9 vakara.

pataikys, nes Jis tave nu-
ves. Staiga vėl užklausė.

— Ar tu žinai, mulkiuke,
kas tave sergti?

— Janiuolas, — tyliu bal-
su atsakė mergaitė.

— O tu našlaitėlė, naba-
gėlė, vargšė! Janiuolas su
sparnais, — kalbėjo jau vi-
siškai susigraudinus Kulikie-
nė, ir pastvėrus ją glau-
dė prie savo krutinės.

Dabar mergaitė apsver-
kė. Gal toj tamsioj galvelėj
ir širdy, kuri dar nieko ne-
pažinojo, gimė šioj valandoj
koks susipratimas.

Smuklininkas jau miego-
jo, ir grajikas nustojo žai-
dės, nes jį linksmino tat, ką
jis matė.

Užstojo tyla, kurią staiga
pertraukė klampojimas arkl-
ių kojų baloje priešais smu-
klę ir balsas, kuris suriko
ant arklių:

— Tprrr!

Į smuklę įėjo Vaitiekus
su žibintuvu rankoj; pasta-
tęs žibintuvą pradėjo mušt
į šonus rankomis kad suši-
lus ir tūrė į smuklininką:

— Duokš čion puskvater-
kė!

— Vaitiekau, — sušuko
Kulikienė — paimsi su sa-
vimi mergaitę į dvarą.

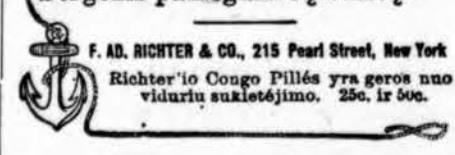
— Žinoma, nes man ir lie-
pė — atsakė Vaitiekus.

Paskui, prisisiūriurėjęs į bo-
bas, pridūrė:
— Bet ir prisilakėte,
kaip...

— O kad tave kur su-
trauktų! — atsakė Kulikie-
nė. — Kad sakau tau: atsar-

Feeling "Fit" Every Day

Influenzos ar, irme-
dies užpuolimai naktimis
arba kosulys ir die-
gimai jūsų raume-
nyse iš nusiirbi-
mo, nepaguldys
jus, jeigu turėsit
Dr.
Richter'io
Pain-
Expellerį
savo namuose ir
tuojaus imsite
vartoti. 25c. ir 50c. aptiekose.
Sergėkitis pamėgdžiotų vaistų.
F. M. RICHTER & CO., 215 Pearl Street, New York
Richter'io Onogo Pildė yra geros nuo
vidurių sukietėjimo. 25c. ir 50c.

Pasinaudokite!

Turime atspaudę šv. Ro-
žančiaus tajemnyčias. Pen-
iolika tajemnyčių kainuo-
ja 10 centų. Kalbantieji re-
žančių tepasirupina pasi-
traukti tajemnyčias. Adre-
suokite:
čias. Adresuokite:

“Draugas”
314 E. Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Kas reikalauja
austinių (krajavų) škaplierių
Panos Šv. ir Šv. Traicės, gali gau-
ti pas mus visada. Mės išdirbame
ir reikalaujantiems pasiūniam
porą ant pažiuos.
Mrs. A. Smailienė,
2737 E. Pacific St.,
Philadelphia, Pa.

giai su mergaite, tai atsar-
giai. Ji našlaitė. Ar tu žinai,
kas ją sergti?

Vaitiekus matomai nema-
tė reikalo jai atsakyti ir pa-
sirijo velyk išsigert. Užsi-
vertė puskvaterkė, bet ne-
pabaigęs gert, susiraukė ir
grąžindamas stiklą, neuži-
ganėdinus pridūrė:

— Juk tai vanduo. Duoki-
te ką kito iš kitos bonkos.

Smuklininkas pripylė
jam iš kitos. Vaitiekus dar
labiau susiraukė.

— E! O spirito ar neturi-
te?

Matomai Vaitiekui grėšė
toks pat pavojus, kaip ir bo-
bom.

Atkartojęs apie penkis
syk darbą su puskvaterke,
užmiršo žibintuvą, kuriame
žvakutė buvo jau pusiau už-
gesus, bet paėmė už rankos
pusiau miegančią Marytę ir
tarė:

— Eikš, tu šlykštyne!

Bobos taipogi buvo sumi-
gusios kampe, taigi nieks
neatsisveikino su Maryte.

Išėjo, susėdė, Vaitiekus
užkirto arkliams — ir nuva-
žiavo. Išpradžių rogės gana
sunkiai slinko per bažnyt-
kiemo purvyną, bet paskui
greit išsigavo į plačius, bal-
tus ir lygius laukus. Važiūt
reikėjo toli, visur buvo ty-
ku, tik tarpais arklys su-
prunkšdavo; tarpais iš la-
bai, labai toli girdėjosi šunų
lojimas.

Važiavo, važiavo. Vaitie-
kus kužino arklius ir niu-
niavo po nosę: “Vai tu ma-
no brangioji”. Bet greitai
nutilo ir pradėjo “žydus”
važiot. Linktelėjo po deši-
nei, linktelėjo po tiesiai. Jis
sapnavo, kad jį muša namie
už tai, kad jis pametė tarbą
su laiškais, taigi laiks į laiką
busdavo ir dairdavosi apl-
linkui. Marytė nemiegojo,
nes jai buvo šalta. Plačiai
praverstomis akimis žiūrė-
jo į baltus laukus, kuriuos

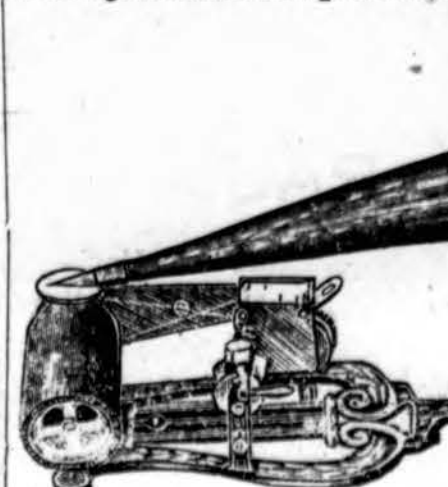
Wilkes-Barre Mine Drill Co.

Mės padirbame visokios
rūšies tulšes. Jeigu nori su-
čėdyti darbo ir laiko, reika
lauk

Papky's naujo patento
pype maszinos,
257 E. Market st.
Wilkes-Barre, Pa.

Naujasias Importuotas Fonografas dykai.

Bus duetas kiekvie-
vienam kas noris
pas mus Rusišką Ta-
bako už \$6.00.
Niekas nuo jūsų an-
glauso nereikalauja
tik kad peršautumėte
savo draugams piktai
iš mūsų firmos tabaką.
Šitas importuotas Fo-
nografas yra padarytas
iš geriausio metalo, turi
didelę nikelinę triūbą
ir labai gerai skamba.
Turėdami mūsų Fon-
ografą galite surangti na-
mą puikų muzikos kon-
certą.
Užsukite tik mašinė-
lę, uždešite voliką, ir
galėsite išgirsti gra-
dėlį, žaidimą visokių instrumentų pavienį ir orkestrą. Klausant tai viskas
bus malonu ne tik jums ir jūsų šeimynai, bet ir jūsų pažįstamiems ir bei-
mynams. Mūsų Fonografas yra geriausias, koks tik dabar gali būti. Mės
duodame jums tą Fonografą suvis dykai. Prisiųskite tik 50c. markom ir mės
atsiųsime jums geriausio Rusišką Tabaką už \$6. ir tą Fonografą drauge su vo-
lėmis ir nurodymais, kaip reikia apsielti. Apturėję per Express, užmokėsite
likusius \$5.50.
Ši dovana yra suprantama ir puiki, nėra joks jokios rizikos, taigi naud-
kitės, pamatysite, kad busite užganėdinoti. Pasargą: prašome neaplygti mū
su firma su kitom.
ENGLISH ASIATIC TOBACO CO., 711-115 E. 7th St., Dept. W. New York, N.Y.

jai laiks į laiką uždengdavo
tamsūs Vaitiekiaus pečiai.
Mastė jį apie tai, kad matu-
šė mirė, o taip mastydama
aiškiai galėjo išsivaizdyt iš-
blykusių ir sumenkusių ma-
tušės veidą — ir jautė, kad
tą veidą labai mylėjo, kad
jau nėra ir jau niekuomet
nebus. Juk savo akims ma-
tė, kaip ją užkasė žemėn
Skurdžių kapinyne. Tai at-
siminus, butų apsverkus iš
gailėsčio, bet kad nušalo
kojas ir rankas, tai apsver-
kė iš nušalimo.

Tiesa, nelabai buvo šalta,
bet buvo vėjuota naktis, ir
aštrus vėjas žnaibė mergai-
tės veidus. Vaitiekus, turė-
damas pilve užtektinai šilu-
mos, pasemtos Skurdžių
smuklėj, visiškai nejaudė
šalčio ir visiškai nebuvo nu-
siminęs. Nenusiminė net
tuomet, kad arkliams nubo-
do bėgti, jie pamaži, norints
kelias girioje buvo geresnis,

Redakcijos Atsakymai.

Fortunatui J. Bagočiui.

Socijalistų reikalai “Drau-
go” skaitytojams nelabai ru-
pi. Įdėsime, kiek galėsime,
sekančiame numeryje.

PAŽANGA.

Gydytojų nurodymai, kad
nuo to laiko, kaip dr. Lister
įvedė medicinon ir chirurgi-
jon didžiausią švarumą, pa-
daryta didelė pažanga, kai-
n kuriems žmonėms gali rody-
ties nebutniekiu. Rodos, ki-
taip ir negali būti, o vis dėl-
to randame, kad daugelis
vaistų, kuriuos žmonėms
siuloma vartoti, sutaisyta la-
bai nešvariai užlaikomose
dirbtuvėse ir iš prasčiausių
gyduolių. Tokie vaistai pa-
daro daugiau blogą negu
gera. Viena švaresnių pa-
saulių laboratorijų, tai ta,
kurioj daroma Trinerio
Vynas. Šis vynas reikia var-
toti visokiose pilvo ir vi-
durių ligose, nes tuos orga-
nus išvalo ir sustiprina. Pra-
šalina vidurių užkietėjimą,
skausmus ir traukymus.
įvairus uždegimas, gazų su-
sirinkimus; reumatiškus ir
neuralgiškus skaudėjimus,
galvos ir nugaros skaudėji-
mą, išbėrimus, paeinančius
nuo nevalaus kraujo, dauge-
lį moteriškų ligų, nervišku
mą ir energijos nujudymą.
Gaunamas aptiekose. Jos.
land ave., Chicago, Ill.
Triner, 1333—1339 S. Ash-

GERA PROGA.

Parsiduoda Dry-good's, Čevery-
kų ir sykiu laikrodėlių krautuvė,
geroje labai vietoje, lietuviams ap-
gyventa. Priežastis pardavimo, sa-
vininkas važiuoja į Lietuvą dėl
šeimininkų svarbių priežasčių. Su
visokiomis platesnėmis žiniomis
kreipkitės šiuo antrašu: 883½
Bank Str., Waterbury, Conn. care
of Dry Goods Store.

o paskui pasuko į šalį ir ap-
vertė roges į grabę. Pabudo,
bet negalėjo suprasti kas
atsitiko.

Marytė pradėjo jį kelti.
— Vaitiekau!
— Ko niurni?
— Apsivertėva.

O Vaitiekus dar kartą į ją
dirstelėjęs dryžomis akimis
užmigo. Mergaitė atsitupė
šale rogių, susirietė kaip ga-
lėjo ir sėdėjo. Bet greit jos
veidas visiškai sušalo ir ji
pradėjo žadinti miegantį:
— Vaitiekau!

Toliaus bus.

SUSIV. L. R. K. A. CEN- TRO VALDYBOS ADRESAI.

Jonas Rikteraitis, prez.
67 James St.,
Waterbury, Conn.

Mateušas Toluba, vice-prez.
1139 Wyoming ave.,
Exeter Boro, Pa.

Kazys J. Krušinskas, sekr.
457—17th St.,
Brooklyn, N. Y.

Pranas Burba, kasierius,
454—456 Main St.,
Edwardsville, Pa.

P. O. Kingston Station
Wilkes-Barre, Pa.

Kasos globėjai:
Juozas Vasiliasukas,
112 N. Greene St.,
Baltimore, Md.

Jonas Jaroševičė,
266 Silver St.,
So. Boston, Mass.

Kun. V. Vizgirda, knygius
190 S. Meade St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Kun. J. Dumčius, dvas. vad.
P. O. Minersville, Pa.

Sajungos Liet. V.
kų Amerikoje vyriausy-
bės adresai.

K. Strumskis, prez.
190 High St.,
Brooklyn, N. Y.

P. Grajauckas, vice-prez.
Paca & Saratoga St.,
Baltimore, Md.

J. Stulgaitis, kasierius,
40 Sylvanus St.,
Wilkes-Barre, Pa.

A. Gudaitis, sekretorius,
P. O. Box 73
Silver Creek, Pa.

20 kp. S. L. R. K. A. Phi-
ladelphia, Pa., laikys savo
bertaininį susirinkimą ne-
dėlioj, 30 Liepos tuojaus po
mišių, parapijinės mokyklos
salėje. Užkvičiami ir no-
rintieji prisirašyti į S. L. R.
K. A.
Mat. Milukas, sekr.

Jegu nupuolimas

nevisados reiškia senatvę, nes tankiai jis
paeina nuo kepenų ir malimo organų ne-
sveikumo, arba vėl reiškia kraujo silpnu-
mą. Paragink kepenis, pilvą ir žarnas
sveikai veikti; užlaikyk savyje gyvumą
ir veiklumą, imant

Severos Gyvasties Balsamą

Senos ir silpnos ypatos
Silpnos motinos ir pailsusios moteris
Išblyškę ir be kraujo merginos —
Visi randa jame sveikatos ir gyvumo šaltinį. Kaina 75 centai.

Severos Vaistai aprūpinti drukuotais lietuviškais paaiškinimais. Teisingą gydyto-
jo patarimą kiekvienam suteikiame, kas tik parašo mūsų gydytojų
Skyriui.

Nuo

nuraminimo sujudintų nervų,
sustiprinimo pailsusios dirksnių sistemos,
igijimui sveiko, sudrūtinančio miego,
imk

Severos Nervotoną

Kaina \$1.00.

Ant

reumatizmo ir nugarkaulio skaudėjimo,
štyvumo ir susitraukimo raumenų ir su-
nėrimų, aptinimo, uždegimo, išsisukimo
ir užsigavimo
vartok

Severos Šv. Gothardo Alieju

Kaina 50 centu.

Parsiduoda visose užsitikėjimo vertose vaistinyčiose ir pas vaistų pardavėjus.
Pirkdamas visados reikalauk “Severos” ir neimk kitokių. Persitikrink ar ant už-
vyniojimo yra pavardė:

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

“AD” WOLGAST SAKO, JAM NIEKAS NEGALIS GERAI PLAUKUS NUKIRPTI.

Bet tegul jis palaukia, kol susitiks su Packy McFarland — Packy
jį “artistiškai apkarpyt”.

Ir kalbant apie “artistišką parėdymą”, kiekvienas vyras, kuris pa-
laiko taip vadinamus išpardavimus, gerai “pasirėdo”!

Išpardavimai patraukia vyrus, kurie nori ką nors gauti uždyką,—
ir kuris nori ką uždyką, užsielpno buti prigauti!

Kad gerai supratęs drapanų vertę, sulyginkite \$20. \$22. išpardavi-
mo siutus su mano

PUSIAU IR VIENĄ BERTAINĮ SU PAMUŠALU VASAROS
SIUTAI UŽ \$15.

LOUIS ROSENTHAL,

ANT KIRBY'S KRAUTUVĖS.

iskas Gerimas

karšiuose yra tas, kuris pilnai užgesina troškimą ir padarė gerą įtekme ant kūno sistemos.

Dauguma vasaros gerimų yra tik sunkenybe pilvui; saldūs, nesveiki ir visai netinka naudojimui.

Stegmaiero Export Alus

turite gerimą, geriaus prašinantį troškimą, negu kiti — gerimą šaltą, atšviežinantį ir gelbstantį jūsų sveikatą.

Užsisteliuok baksuką. Gryno maisto ženklas ant kiekvienos bonkūtės.

STEGMAIER BREWING CO.

Wilkes-Barre, Pa.

Naujas telefonas 977

Bell telefonas 422

Plymouth National BANK.

Kapitolas su poveršiu
\$165.000.00.

Šitoji Banka prižiūroma Suvienuytųjų Valstijų valdžios. Moka 3 nuosimčius nuo sudėtų pinigų. Galima susisiekti lietuviškai.

G. N. Postlethwaite,
iždininkas.
Mandagus patarnavimas.

First National Bank

PUBLIC SQUARE
Wilkes-Barre, Pa.

UNITED STATES DEPOSITARY

KAPITOLAS \$375,000.00

Perviršis ir nepadalyta nauda 490,000.00

Už sudetus pinigus moka 3-čią

nuosimti.

WM. S. Mc. LEAN, President,
FRANCIS DOUGLAS, Cashier.

Užsirašykite „DRAUGA.“

M. A. Norkunas,

Vienatinis Lietuvis Išdirbejas

visokių ženklu draugystė, o ypatingai: kordardų guzikų metalu, anameliotu ir padengtu celluloid'u, šarpu, vėliavų ir karūnų.

Man pavestus darbus atlieku artistškai.

M. A. Norkunas

162 PROSPECT ST., LAWRENCE, MASS.

SWALM HARDWARE CO.,

21 North Main St., Pottsville, Pa.

Ivairiausi geležiniai daiktai, tepalai, stiklas, dudos, plasteris, irankiai, sportiniai ir naminiai daiktai.

Juozas Szukis, Geriausias Lietuvis FOTOGRAFIŠTAS,

Naujas Telefonas 1070—R.

20 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa.

Merchants Banking Trust Company,

Mahanoy City, Pa.

Turi Kapitolo su nuosimčiais

\$190.000.00.

Sudėtų pinigų

\$700.000.00.

Mės vedame visokią legalią biznį.

Mūsų bankoje galima susikalbėti: lietuviškai, lenkiškai, vokiškai ir angliškai.

JOHN J. MEYER,
Kasininkas.

Kurių skaitytojų prenumerata pasibaigusi, tiems šis numeris bus paskutinis. Siunčiant pinigus, čekius, arba "Money Order", siųskite ant adreso:

„DRAUGAS“,

314 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Office New Telephone 37.
Residence 1100.

Lietuvių Advokatas.

Jonas S. Lopatto

47-48-49 Bennett Building,
Wilkes-Barre, Pa.

Norintieji pasiskolinti pinigų ant pirmo mortgage, arba pirkti namus lai kreipiasi.

First National BANK,

PLYMOUTH, PA.

UŽDĖTA 1864.

KAPITOLAS \$100.000.00.

PERVIRŠIS \$250.000.00.

Didžiausia ir saugiausia

Banka mieste.

Moka 3 nuosimčius nuo

sudėtų joje pinigų.

UNION TICKET AGENCY.

Seniausia Lietuviška Banka Scrantone ir Visoje Aplinkinėje.

Agentūra Laišvakorių ant Geriausių Linijų.

Siunčia pinigus kas dien ir visas dienas svieto; taipgi perka ir išmaino visokių pinigų. Išdirba visokių dokumentus Amerikos ir Lietuvos teismuose. Ofisas atidarytas kas dien nuo 8-tos 4 ryto iki 9-tos val. vak.

Nedėlioje: nuo 10-tos 4 ryto iki 5-tai valandai vakare.

Adolf Blau,

Union Ticket Agency,

205 Lackawanna Ave., Scranton, Pa.

Taipgi turime savo krautuvėje daugybę visokių maldaknygių ir svietiškių knygų visokiame kalbose.

TELEFONAI: Naujas 303 — Bell 662.

FABIOLE,

garsi kardinolo Wisemano apysaka.

Vertė VYTAUTAS.

Kaina \$1.00.

Imantiems daugiau kaip vieną egzempliorių, nuleidžiama didelis nuolaida. Gaunama pas:

REV. V. VARNAGIRIS,

312 So. 4th St., Brooklyn, N. Y.

—NAUJA KNYGA— BIBLIJA

arba šv. Raštas išleistas. Tik vienas šitas šventraštis yra katalikiškas.

Kaštoja \$2.15 persiuntimui.

Adresas:

REV. S. PAUTINIUS,

Mahanoy City, Pa.

Wilkes-Barre Deposit & Savings BANK,

71 PUBLIC SQUARE,

WILKES-BARRE, PA.

Kapitolas - - \$150.000

Perviršis - - \$450.000

Depozitai - - \$2.625.000

Moka 3-čią nuosimti nuo sudėtų

joje pinigų.

Banka atdara kasdien nuo 9 ryto iki 3 popietu, subatomis nuo 9—12 vidurdienyje ir nuo 7 val. vakare iki 8.

Galima susikalbėti lenkiškai ir lietuviškai.

J. F. Gillis,

Pas ji galima gauti visokių torielku, blūdų, stiklu, puodų, liampų ir visokių virtuvė reikalingų daiktų. Yra iško pasirinkti. Ateikite persikrinti.

102—104 S. MAIN ST.,

WILKES-BARRE, PA.

L. RAUCHUT

Dirbtuvė Uniformu ir visokių reikalingų daiktų draugijoms ir nrkiestroms, uždėta 1887 m. Dirbame taipgi vėliavas, kukardas, arnotus, kapas ir t. t. Reikalaukite iliustruoti katalogu.

1520 N. 4 gatvė

PHILADELPHIA, PA.

Bell Phone

4858 D. KENSINGTON.

Bell Telephone, Dickinson 3737 W

Dr. Ignotas Stankus

Vienatinis tikras daktaras—lietuvis Philadelphiai

Įrengė ligonbutį ir klyniką su laboratorija Philadelphiai miesto. Tame pačiame name įrengė savo locną aptieką, kurioje randasi naujo išradimo geriausi vaistai.

PASARGA: Mano ligonbutyje ir klynikoje turiu po savo priežiūra svetintaučių daktarus specialius pagalbą prie operacijų ir pavojingų ligų. Pas mane visi ligoniai išgydo ir pasilieka sveiki. Vaistus siunčiu ir į kitus šteitus ir į visas šalis.

Gydan Visokias Ligas.

Su sena ir nauja metodu su chemikalais ir medicinos gyduolėmis, su vandeniu (hydrotherapy), kraujo skystimu (serotherapy), su mokslu psichologijos (psychotherapy), kaip tai žodžiais, nurodymu, atkreipimu atydos ir tt. Gydan su elektra (electrotherapy), X-ray (šviesa, permatanti visą kūną žmogaus), greita elektra (hyfrequency) Galvana elektra, Paradejaus elektra ir kitomis suvienijomis elektromis. Darydamas operacijas išgydan visokias organiškas ligas, kurių negalima išgydyti vaistais ir kitais prietaisais.

Turiu įsitaisęs savo locną elkra gydymo mašiną.

Visi sreganti kreipkitės prie daktaro STANKAUS asabiškai arba laišku, o busite užganėdinti nes jis gydo paskemingiausias visokias ligas ir daro visokias operacijas savo locnam ligonbutyje. Daktarišką rodą su teisingais patarimais duoda DYKAI, — ypatingai par telefonu ir par laiškus besikirtimo kaip toli gyvenat; Amerikoje, Kanadoje, Anglijoje ir kitose šalies svieto.

Šitas paveikslas parodo, kaip Dr. Ig. Stankus su pagalba elektros šviesos (X-ray) permato visą žmogaus kūną ir atranda pavojingas ligas.

DR. IGNATIUS STANKUS

1220 So. Broad St., Philadelphia, Pa.

Valandos ofico: Nuo 9 iki 12, nuo 2 iki 4 p. p. ir nuo 6 iki 8 vakare. Nedėdieniais nuo 1 iki 4 po pietų.

The BENEFICIAL SAVINGS FUND SOCIETY

1200 ir 1202 CHESTNUT STREET,

PHILADELPHIA, PA.

Uždėta 20 dieną Balandžio 1853 metuose.

Nuosimtis 3.65 metams.

PAMATINIS KAPITOLAS — trylika milijonu dolerių.

SUDĖTŲ PINIGŲ — vienuolika ir tris čvertis milijono dolerių.

PERVIRŠIS — vienas ir viena čvertis milijono dolerių.

Depozitoriu suviršum trylika tukstančių asmenų.

DEPOZITUS PRIIMAME PER LAIŠKUS.

IGNOTAS J. DOHAN, Prezidentas.

ANDRIUS J. KEEGAN, Vice-prezidentas.

ALFRED J. MURPHY, Sekretorius ir Kasininkas.

ANTANAS HURST, Esq., Patarėjas.

Lietuviškų Šv. Kazimero Seseru Seminarija

CHICAGOJE.

Lietuviškosios Sesers priima pas save mergaites mokiniui ir išauklėjimui. Seminarijoje prie regulieriškojo mokslo, arba ir atskiriam, yra mokinama, muzika, pašymas, siuvinėjimas ir taip toliau.

Reikale meldžiama kreipties prie Motinos Perdėtinės šiuo antraštu:

Mother Superior,

ST. CASIMIR'S SEMINARY,

6700 Rockwell St., Chicago, Ill.

GLENON'S

Alus Isz Pittstono vertas

Gerimo.

Honover Brewing Co.

Grynas

Elius, Alus ir porteris.

TIKRAS LENKISZKAS LAGER.

Atkreipkite savo atidą į produktą, Jūsų tautiečio išdirbimą. Sandėliai Buttonwood, Wilkes-Barre ir Nauticoke, o bravoras Danvillėje.

Emil Mailnaskas, Manageris ir Prezidentas

Abu telefonai.

50,000 KNYGU Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastais, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriskumą, išgydyti nuo užmedijama kraują arba apypli, nubiegima sikišio, patroitiu styprbe, pūčėms ir kitas išmetimus, negromulavima, patroitiu styprbe, pylva, kiapenu, inkstu ir pusles ligas, rumaizma, gonorrhoea arba triperi, naujai įgautas lygas, strictura ir vayas vyrų lygas, gal buti išgydomas sava namuse privatiškai, slapta ir labai pygai. Ta, dykai įgauta knyga, pasakis jums kodel jus kentat ir kaip gauti galutinai išgydyti. Knyga ta yra krativė žinios, katrus ture žinoti kožnas vedas arba nevedas vyras. Ta knyga yra parašita par Daktarą, katras atsydave ilgo lajka tyrinejimu tu, specialisku lygu. Temykit, jog ta knyga yra siusta vyrai dykai, užmokam už pašto, ing užpečetita konverta. Nesiusk nekokių pinigų, tyk parašik sava varda, ir adresa ant žemiaus paduotu kuponn, katru siusk mums šendena. DYKAI GAUTOS KNYGAS KUPONAS.

DR. JOS. LISTER & CO., 1 905 22 Fifth Avenue, Chicago.

Godotinas Tautieka: Pagal Tautieka prižadėjima, aš norėčiau jog Tautieka prisilistumai man vysai dykai vėna jūsu knyga del vyru.

Vardas.....

Adresas.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

SECON D WARD HOTEL

Frank Burba Savininkas.

Geriausi Importuoti ir naminiai

Vynai, Likieriai, Alus, Cigarai ir t. t.

454—456 MAIN ST.

Pirmos klesos karietos

ir arkliai parsandymui ir

grabinio ofisas prie Russell

gatvės.

EDWARDSVILLE, PA.

Naujas telefonas 8041.

Bell telefonas 9294-R.

„DRAUGO“

SAPUSTUVE

NAUJAUSIA, DIDŽIAUSIA IR GERIAUSIA GREITAI ATLIEKA

IVAIRŲ IVAIRIAUSIUS DARBUS

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAU-SIOJO PATENTO—MAŠINA "LINOTYPE"

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.